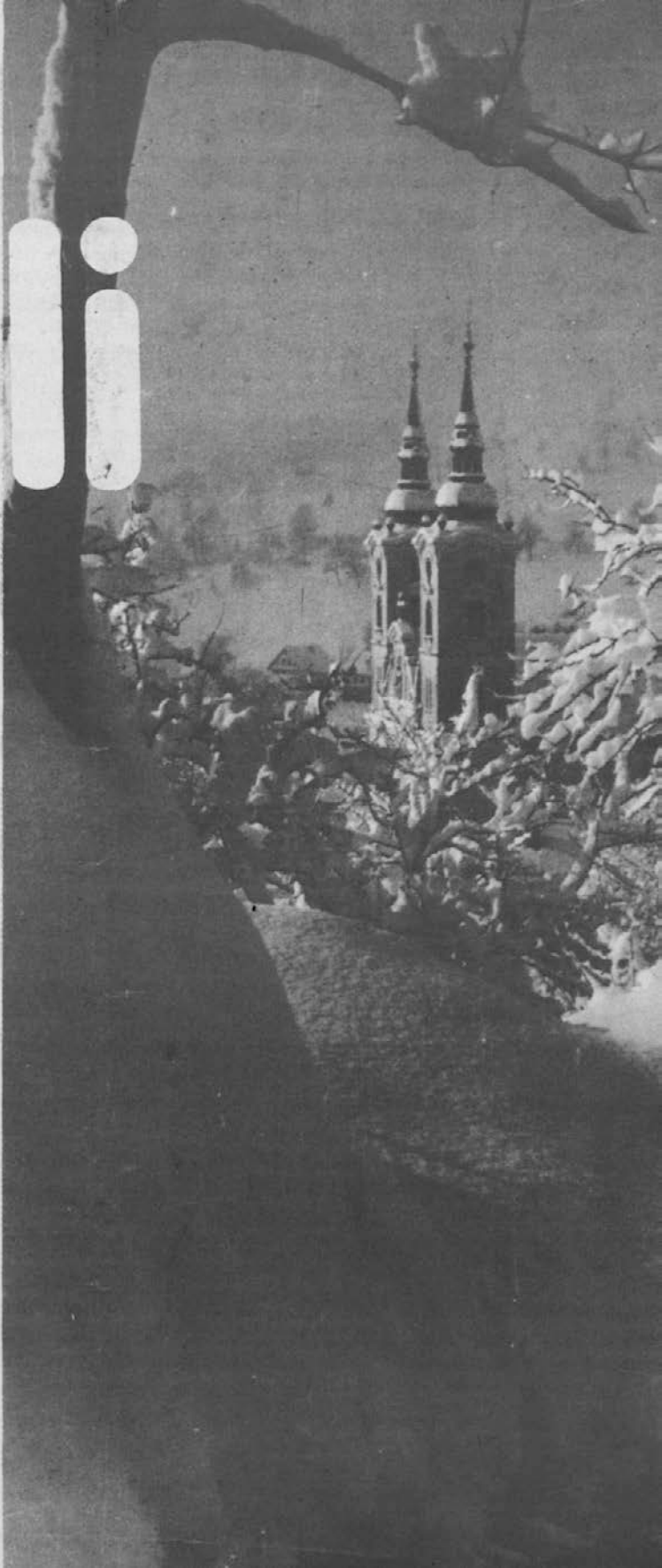

LETO XXIX.
DECEMBER
1980

ČAKANJE na zadnjo, dvojno številko, pa še tiskarska zamuda, sta bili vzrok za kar precej telefonskih klicev in pisem naročnikov, "če sem jim morda mesečnik ustavil, da ga še niso prejeli". Še celo nekaj zastaralih naročnin je prišlo (Bog vedi, če bi drugače?), ker je čakanje le potrkal na vest. Za te pošiljke sem posebno hvaležen.

Toliko povpraševanje po naših MISLIH me je navdalo z zadovoljstvom. Bilo je iskreno in dovolj zgovorno, da ima naš mesečnik veliko prijateljev. Vredno je žrtve, da list ostane pri življenju in sproti zmaguje mnoge težave, ki jih včasih pri izdajanju ni bilo.

Končujemo letnik in pričeli bomo novega, že tridesetega po številu let. Vse redne naročnike naprošam, da se poslužijo priložene kuverte in odrezka (je del Koledarja, ki je v sredini te številke — pazljivo ga iztrgajte, da ga ne pokvarite!) za naročnino ter priloženi dar v Bernardov tiskovni sklad, če mogoče. Že vnaprej hvala! Zaostale naročnike pa prosim, da bi kmalu poravnali naročnino prejšnjega leta (ali let!). Vse skupaj vabim k sodelovanju pri iskanju novih naročnikov — letos smo jih vpisali 48! Enako k poročanju o raznih dogodkih po naselbinah: veselih (krsti, poroke!) in žalostnih (smrti!), kulturnih in manj ali nič kulturnih (teh zadnjih je tudi vedno več!). Ostanite zvesti MISLIM in bodo tudi MISLI ostale zveste Vam!

— Urednik in upravnik

K SLIKI NA PLATNICAH:

Ob spominih na daljni božič — malo snega v našo avstralsko vročino . . . (Žiri)

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.). Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.- Nova pošiljka ravno dospela!

JADRO V VETRU (za II. razred), cena \$6.—; **ZLATA LADJA** (za III r.), cena \$6.—; **VRTILJAK** (za IV. r.), cena \$6.50; **ZEMLJA DOMAČA** (za V. r.), cena \$6.50. — Te čitanke, bogate po vsebini in barvnih ilustracijah, uporabljajo slovenske osnovne šole v Trstu. Res vredna pomoč za priljubitev in izpopolnitev znanja slovenskega jezika tudi naši izseljenski mladini.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Cegljarja) — Cena \$2.-.

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharških dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: Polyprint (Vic.) Pty. Ltd., 1 Dods Street, Brunswick, Vic. 3056 - Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Božični mostovi — stran 321 • Jezušček med trtami — pesem — Oton Župančič — stran 322 • Praznik upanja — Ivan Cankar — stran 323 • Božič v družini — Anica Kraljeva, Argentina — stran 323 • Telefonistka — Nenavadna zgodba za božič — Iz Družine — stran 326 • Staro irsko božično voščilo — Priredil Franc Letonja CM — stran 329 • Izpod sydneyjskih stolpov — p. Valerijan — stran 330 • Izpod Triglava — stran 332 • Tudi mi se odločamo . . . — stran 334 • Stenski KOLEDAR MISLI 1981 (iztrgajte v uporabo!) — srednje štiri strani • P. Bazilij tipka . . . — stran 340 • Novi mariborski škof — stran 342 • Vozniki — povest -nadaljevanje 16 — F. Grivški — stran 343 • Nove Celovške in Goriške mohorjevke — stran 343 • Sestintideseta noč — Pesem — Vladimir Kos, Tokio — stran 344 • Naše nabirke — stran 344 • Adelaidski odmevi — p. Janez — stran 345 • Z vseh vetrov — stran 346 • Kotiček naših mladih — stran 348 • Križem avstralske Slovenije — stran 349 • Temu se smejejo doma . . . — stran 352.

BOŽJE

misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 29 — ŠT. 12
DECEMBER 1980

*božji
blagoslov
miru
in sreče
za božič
in
novo leto
vam želé
dušni pastirci*

BOŽIČNI MOSTOVI

ŠE NEKAJ DNI, pa nas bo spet prevzel angelski spev nad betlehemske hlevce: SLAVA BOGU NA VIŠINAH IN MIR LJUDEM NA ZEMLJI, KI SO BOGU PO VOLJI! . . . " Mir je torej obljubljen le tistim, ki se trudijo živeti po božji volji, ki imajo dobro voljo graditi mostove med ljudmi, ki so namreč miroljubni. Težko si predstavljamo ob jaslicah nekoga, ki bi nosil v srcu prezir, zaničevanje ali celo sovraštvo do kogar koli. Novorojeni Kralj miru bi ga ne bil vesel in kakor bi mu rad dal svoj božični blagoslov, ga mora odpustiti praznega izpred jaslic.

GRADITI MOSTOVE je torej naše delo vse življenje, če hočemo ugajati Bogu, zlasti pa še v predbožičnih dneh priprave — v adventu. Saj vendar želimo božjemu Novorojenčku dokazati svojo dobro voljo, s katero prihajamo predenj. Hočemo biti vredni njegovega miru, ki velja več kot vsi zakladi sveta.

Ne bom rekel, da je "graditi mostove" lahka zadeva. Posebno še, če je most že obstajal, pa se je po naši krivdi zrušil. Temelji so razmajani do skrajnosti, zopet bo treba kopati v globino, da znova ne pride do podrtije. Vendar ni nobena letna doba za gradnjo pripravnejša kot ravno predbožična in božična. Božja Ljubezen sama je zgradila most prav od nebes pa do naše revne zemlje — pa bi mi ne poskušali ob tem veličastnem zgledu storiti vse, da se vrnejo med nami in mnogimi okrog nas razumevanje, odpuščanje, iskreni odnosi krščanskega bratstva?

Vsakdo naj bi se potrudil, da bi najprej v lastni družini pomagal s svoje strani izžarevati več toplote, pristrčnosti in veselja. Saj vsega tega tako manjka. Koliko je družin, katerih člani so si pravi tujci: živijo pod isto streho, jedo isti kruh za isto mizo — da so si najbližji, pa so pozabili . . . Duhovno so si daleč drug od drugega. Namesto da bi se veselili skupnosti in si pomagali, si komaj privoščijo trpko besedo.

OTON ŽUPANČIČ:

Jezušček med tetami

*Jezušček pod oljkami,
ziblje ga Marija...
Zlata pala je steza
preko polja ravnega,
dete, pojava k njima.*

*Kdo sva tujca in od kod?
K Jezusu na božjo pot
greva z onkraj Soče,
in k Mariji greva, z Brd
izpod oljk in izmed trt
romarja brez koče.*

*K meni, k meni, romarjal
Kar iskala, sta našla:
Jezusa, Marijo,
v Betlehemu sredi trt,
sredi oljk kot sredi Brd
tiho domačijo.*

*K meni, k meni, romarjal
kar iskala, sta našla:
bomo vkup živeli,
bomo skupaj sanjali,
zibelke poganjali,
si o domu peli...*

*Mati božja objema me,
Jezušček prižema te —
joj, saj smo si znanci:
midva z Brd in onadva
s Svete gore sta doma,
z doma vsi pregnanci...*

Začnimo torej najprej doma — s prijaznimi in potrpežljivimi odnosi bomo vse lepše pričakali božič!

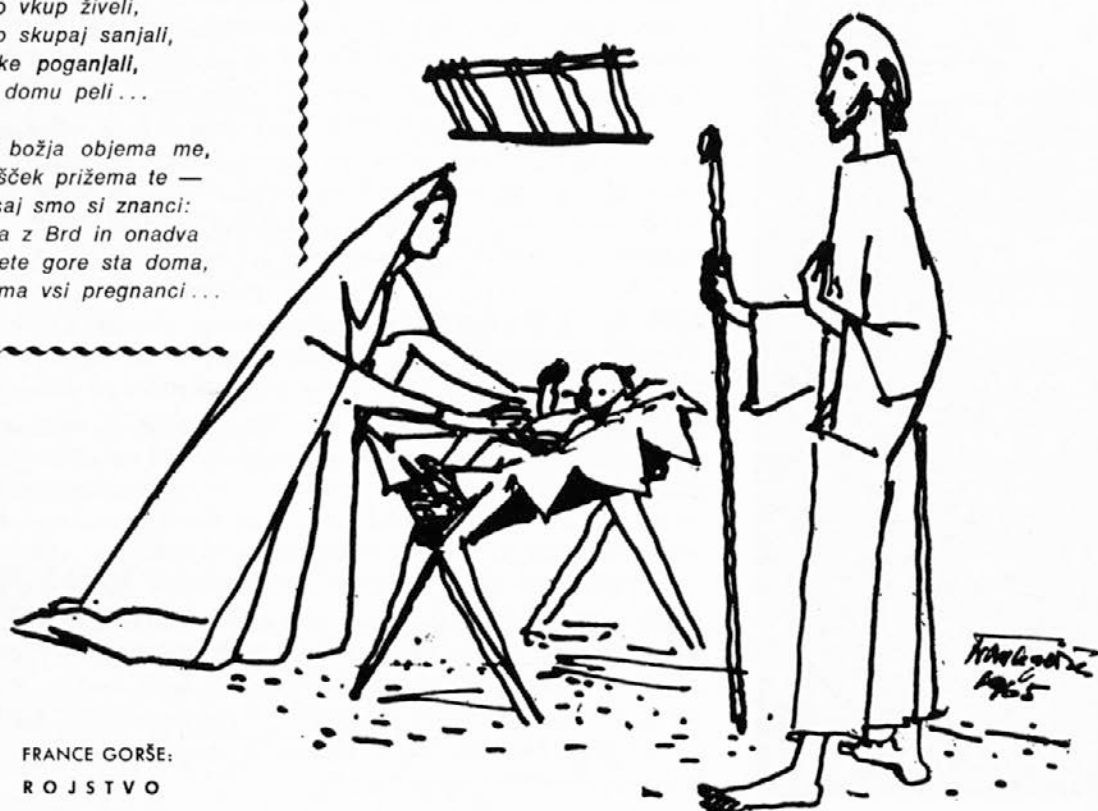
Morda imamo sorodnika, s katerim si že dolgo nismo izmenjali pisano ali izgovorjeno besedo. Nekaj je prišlo vmes in vezi so se zrahljale. Saj most morda še stoji, a potreben je popravila, sicer ne bo mogoče preko njega. Božič naj bi našel priliko, pa bomo vse bolj zadovoljni!

Vasih je potrebna le ena napačna beseda, niti ne iz hudo-bije izrečena, pa pade most med najboljšim prijateljstvom. Po mnogih letih iskrene zvestobe, da se samo čudiš, kako je do kaj takega sploh moglo priti. Vsekakor — ni bilo vredno. In vendar: mosta ni več. Oba grizejo topli spomini in kadar se srečata, si skoraj ne upata pogledati v oči. Težko je pričeti, četudi bi morda oba rada. Vse lažje je to storiti pred jaslicami, kjer nam pomaga Kralj ljubezni in miru. Samo srca ne smemo zapreti, ko nas advent kliče k spravi z vsemi in nam ponuja sto prilik iskrene priprave za praznike.

“Mir ljudem na zemlji, ki so Bogu po volji! . . .”

Tega nebeškega miru želi zvrhano mero vsem avstralskim Slovincem, zlasti pa sodelavcem, dobrotnikom, naročnikom in bravcem našega mesečnika

— uredništvo in uprava MISLI

FRANCE GORŠE:
ROJSTVO

PRAZNIK UPANJA

OD VSEH STRANI je zazvonilo, od vzhoda in od zahoda; od neizmernega neba so lile božične pesmi, vrele so iz zimske zemlje.

To je bil dan, ko se je rodil Človek, in vsa srca so se odpirala njemu v hvalo in ljubezen, vsa srca so zahrepenela k njemu.

Napotila so se k njemu tisočera užaljena, ranjena srca. Vsi ubogi, zaničevani, zavrženi so se napotili, brezkončna procesija je bila. Vsi tisti, ki jih je bilo življenje s trdo pestjo, so odprli trudne oči in so vzdignili ranjene ude, šli so in so mu nesli srca naproti. Križani Človek je sprejemal vse, na nikogar ni pozabil, ki se mu je približal, vsem je delil dragocene darove. In bili so mu hvaležni in so zaupali vanj. Dar, ki jim ga je bil podelil, je bil vreden več nego vsa oskrunjena bogastva, ki jih prodaja oskrunjeno življenje za oskrunjena srca. Kogar se je dotaknila njegova usmiljena roka, kogar je blagoslovil njegov pogled, tisti je izpregledal, padlo mu je breme raz ramena, lahke in poskočne so bile njegove noge. Večni Človek mu je bil podelil večnost. Kadar so skeleli udarci življenja, je romalo

srce k njemu, v deželo utolaženega upanja, pozabljenega trpljenja.

Zazvonili so božični zvonovi od vzhoda in od zahoda in vsepovsod so se dramili ranjeni in zavrženi in so vstajali. Trpljenje je praznovalo veliki praznik upanja in zmagoslavja; utolaženi so bili, ki so izpregledali, da vodi čez Kalvarijo cesta v veselo večnost. Ponosni so bili in so gledali zmagonosno, ki so videli, da so v njem in del njegov, zato ker so bičani in s trnjem kronani . . .

Tako so praznovali praznik, ko je nastopil Človek svojo zmagoslavno pot. Ni ga bilo tisto noč ubogega srca, ki bi veselo ne vztrepetalo; komaj je razumelo radost, ki je kipela do vrha; komaj se je zavedal zaničevani in zavrženi in bilo mu je kakor v sanjah, ko je slišal tolažilne besede in ko je začutil usmiljeno roko na razgubanem čelu, na ramah, ranjenih od bremena.

Polna solz, krvi in gnusobe je sople zemlja tam doli, v temi; in glej, tisto noč je vzplamtelo tisočero in tisočero luči, vzdigali so se brezštevilni plameni, tresli so se in so hrepeneli gor . . .

Božič v družini

Tam leži en kraljič mlad . . .
mir prinaša na ta svet,
temu, kdor ga hoče imet'.

NA stenskem koledarju sta ostala samo še dva lista. Pred dnevi sem privzdignila novembrskega, da sem videla, katerega dne bomo letos zapeli "Glej zvezdice božje . . ."

Pretekli teden smo zvečer tudi že polglasno poskušali razne božične napeve, kakor posamezni godalci orkestra pred še zaprtim odrom.

Že toliko božičev v tujini! Že tolikokrat oni prečudni, grenak občutek božičnih praznikov pod žgočim soncem, v tem babilonskem mestu, ki nudi vse mogoče užitke, najrazkošnejše zabave, najvišja umetniška doživetja — a ne more dati evropskemu človeku tisti preprosti otroško čisti občutek božične noči . . .

Ne vem, kakšne so po raznih deželah navade, kjer danes živijo slovenski begunci. Prav gotovo

pa nam nova domovina, zlasti tukajšnja, ne pripomore k praznovanju božiča. Vročina in vlaga sta veliki uničevalki tega intimnega praznovanja, prav kakor sta bila doma sneg in mraz velika njegova zaveznika. Občutek tople sobe, ko zunaj veter zavija svoje melodije, lučke na dreveščku, svečke ob jaslicah — vse to je bilo pri nas v skladu z letnim časom.

Vendar ni podnebje najhujša ovira za podoživljanje onih čudovitih ur, bolj kakor to nas moti človek, ob katerega smo postavljeni.

Mislim, da gre tako tukaj kakor v vseh deželah, ki so dosegle zavirljivo blagostanje in tehnični napredek, pri večini ljudi priznavanje tega praznika v napačno smer.

Človeku; ki misli le na denar in na blagostanje,

je božični večer samo priložnost, da povabi prijatelje na pojedino. Priprava za božič mu obstoji v tem, da napolni dom z vsemi dobrotami, zlasti pijačami, ki se v tej vročini tako priležejo, da s trinajsto plačo sebi in drugim nakupi dragocena darila — kako daleč je vse to od krščanskega praznovanja božičnega dogodka! Ali ni ta večer pri marsikaterem sosedu prav tak kakor bo mesec kasneje pustni?

Spomnim se, kako me je prva leta vse to motilo. Nisem mogla razumeti brezbrčnosti ljudi do bližajočega se praznika. Življenje na ulici je teklo svojo pot; včasih sem zagledala v izlozbi reven drevesček. Le v nemških trgovinah so skušali urediti izložbo, ki je bila vsaj nekoliko podobna onim v Evropi. Drevesček, božične razglednice, revije z zimsko pokrajino na naslovni strani . . . kakšen občutek sem imela pred tako izložbo? Občutek zbežanosti, bolne čustvenosti, nepristnosti. Zakaj neki zimske pokrajine, če me pa glava boli od žgočega sonca? Samo zato, da me spomin na dom in one dni še bolj zaboli?

Z leti se taki občutki ublažijo. Okoliščine te prisilijo, da začneš premišljevali in kritično gledati samega sebe. Zakaj naj bi zunanja razlika motila krščansko praznovanje božjega rojstva? Tega, kar v sebi nosimo, nam nihče ne more vzeti; ne mestni vrvež, ne pusta pampa in tudi ne neusmiljeno žgoče sonce.

Tudi brez jaslic in brez drevesčka, brez smrekovih vejic in brez svečk bomo lahko doživeli resničen božični večer. "Gloria in Excelsis Deo" lahko pojem v cerkvi ali doma, lahko tudi sredi mesta v podzemski železnici, na Ognjeni zemlji ali ob kanadskih jezerih — povsod je enako daleč do Betlehema.

Pred leti sem nekaj dni po božiču obiskala znanca. Ko smo se razgovorili, sem ostala sama z osemletno hčerko. Skušala sem se ji prikupiti z vprašanji, kakor pač po navadi delamo z otroki. V kotu je še vedno stalo drevesce in pod njim jaslice.

"Kako lep drevesček imaš!" sem začela.

"Se vam zdi lep? Mama pravi, da so imeli v Sloveniji večjega. Tako velikega!" Postavila se je na prste in dvignila roko. "Prav do stropa!"

"In jaslice! Na tako lepem prtičku", sem hitela. "Kdo je pa napeljal lučko in postavil žar-

nico v hlevček?"

"Očka. Rekel je, da tako vsaj ne bodo preveč žalostne. Doma v Sloveniji so jih postavljali vedno na mah. To mora biti zares lepo! Ko bom velika, si bom šla pogledat take jaslice k babici tam onkraj. Tudi k polnočnici bom šla v snegu. Tukaj je tako vroče, še v cerkvi ni lepo. Mama pravi, da sploh ne moremo imeti pravega svetega večera — in da bo vsak božič žalostna, ker se bo vedno spominjala, kako je bilo doma lepo..."

Žalostno je gledala, tako žalostno, kakor bi že prevzela dediščino mamine žalosti in njeno nezdravo domotožje. Podobna je bila ptički, ki gleda iz kletke v svobodo.

Rada bi govorila o tem z mojo znanko, pa nisem tistega dne imela prilike. Potem sem si rekla, da ji moram pisati. Pač eno izmed tistih mnogih nenapisanih pisem . . .

*

Družinski prazniki so za otroka velikega pomena. So čudovita doživljanja, spomini nanje ga spremljajo skozi vse življenje. To velja za vse vesele družinske dogodke: godovanja, krste, birme, poroke, še posebno pa za velike cerkvene praznike, ki se leto za letom ponavljajo in imajo svoje stalne običaje in obrede.

Zakaj je praznovanje božičnih praznikov otroku tako pri srcu, je lahko razumeti. Po navadi postavimo jaslice dovolj nizko, da jih otrok lahko gleda. Lahko se dotakne Jezusčka; ko mama ne gleda, ga lahko vzame v svoje mehke rokice, lahko da Mariji poljubček, poboža brado sv. Jožefa, preklada pastirčke in ovčice po svojem okusu . . . Vse to vzbuja v njegovem srčku žive občutke ljubezni do Boga — morda še globlje ter dalekosežnejše, kakor si odrasli sploh mislijo. To je zares otroški praznik, zlasti kjer starši dovolijo, da otroci pomagajo pri pripravah.

Po nekaterih družinah žal že opuščajo to navado, češ da nimajo prostora, da so utrujeni od dela in podobno. Pri tem pa ne mislijo, kako veliko srečo ukradejo otrokom. Kako bi nam bilo pri srcu, če bi nam danes nekdo vzel ta spomin na one žlahtne, nepozabne urice svetega večera?

Globlji, krščanski pomen praznika bo otrok bolje razumel, če se nanj pripravlja že v adventu. Opozorimo ga, da smo vsi poklicani, da po svojih močeh pripravimo v sebi in okoli sebe pot

Jezuščku. Pri nas smo v adventu za vsako premagovanje ali dobro delo smeli položiti v poseben mamin predalček slamico, katero je na božični večer dala pod Jezuškovo glavo. Kako smo bili ponosni, če je bil snop velik! O tem nismo niti med seboj govorili: če kaj dobrega storiš, ali če se premagaš, tega vendar ne smeš razkričati! Prav zato pa je bilo v srcu sladko.

Tako pripravljeni otroci bodo že našli s pomočjo staršev pravi način, da si tudi v tuji okolici in vročih dneh postavijo lepe jaslice. Naj zato starejši v teh lepih dneh ne grenijo otroškega razpoloženja s svojimi spomini! Kar je bilo, je bilo! Če je danes srce žalostno, naj bo v božjo čast, lice pa naj bo zaradi otrok veselo!

Nikoli ne bom pozabila, kako mi je pripovedovala neka preprosta žena, ki živi že petindvajset let v Argentini:

"Prva leta smo bili na kmetiji zunaj v pusti ravnini. O božiču sem čutila tako domotožje, da nisem hotela niti jaslic postaviti. Kaj bi jaslice brez smrekovih vejic in mahu?! Ko so pa otroci prihajali na svet, šest jih je bilo, sem začela misliti drugače. Meni je težko, sem mislila, ker sem imela doma zimski božič, krasne domače pesmi v cerkvi in sveti večer z vsemi običaji, a moji otroci bodo živeli tukaj in nikoli se jim ne bo tožilo po tem, česar niso poznali. Njih ne bo motila vročina in ne to, da nimajo zelene smreke ter mahu.

Postavili smo jaslice pod vejo ombuja. Mož je zrezljal iz lesa pastirčke, ki so bili podobni gauchem in še nekaj rastlin, osatu podobnih, smo položili naokoli. To so bile naše jaslice. Vse drugo je bilo, kakor smo bili vajeni doma: žegnanje in kajenje hišnih prostorov in hleva, molitve in pesmi. Vsako leto je drug otrok bral iz mašne knjige evangelij rojstva Gospodovega, vsi skupaj smo zapeli vse, kar smo znali božičnega. Začeli smo vedno z ono našo domačo: 'Kaj se vam zdi . . .', in potem smo vedno molili za vse žive in umrle. Zdaj so otroci že odrasli in samostojni, a božični večer še vedno praznujemo skupaj in spomin na one prve božične večere v pampi je še vedno živ v naših srcih . . ."

Gotovo se ta preprosta žena ni zavedala, kako modro je ravnala z otroci. V skrbi, da bi bili

otroci srečni, je svojo žalost v sebi potlačila in se veselila z njimi.

"In pravzaprav", je zaključila, kakor bi se opravičevala, "saj resnični Betlehem tudi ne leži med smrekovimi gozdovi. Gospod župnik nam je nekoč kazal fotografije Svete dežele in videla sem, da je prav taka kakor tukajšnja dežela, le da imajo tam več kamenja . . ."

*

Vedno poudarjamo, da je božični večer intimen, družinski praznik in naj bo zato ta večer vsa družina zbrana doma. In je tako lepo in prav.

Govorimo in pišemo tudi, da je božič praznik ljubezni, saj nam je Bog dal najvišji dokaz svoje ljubezni — učlovečenje. Postal je človek, tak kakor mi. In med najrevnejšimi je hotel začeti svojo zemeljsko pot.

Če o tem premišljujemo, nam bosta dom in družina premalo, da bi samo njima izkazali svojo ljubezen. Ljubežen očiščenega srca je široka in iznajdljiva: Veliko je znancev med nami, ki živijo sami in jim je božični večer v tujini prepoln samote in žalosti. Povabimo jih! Pošljimo otroke z majhnim darilcem in voščilom k bolnemu prijatelju ali pa sosedu, tudi če nam je tujec. Naučimo otroke, da bodo od svojih darov vsako leto nekaj odstopili revnemu otroku. Stopimo voščiti sosedu, s katerim smo se sprli! Pri polnočnici poiščimo vse one, s katerimi morda ne govorimo, ker se ne ujemamo — sam ljubi Bog ve v kaki stvari . . .

Tako bomo morda s kratkimi besedami, prijaznim pogledom, stiskom roke pripomogli, da bodo besede "in mir ljudem na zemlji . . ." veljale vsaj nam, ki smo pravzaprav iz iste družine.

ANICA KRALJEVA, Argentina

SI ŽE KAJ DAL
ZA ŽRTVE
POTRESA?

ZGODBA ZA BOŽIČ

Telefonistka

Ta zgodba bo nekoliko ne-
navadna. V njej ne nastopajo
ne pastirčki ne angelčki, ne
volek, ne oslek, celo Marija z
Jožefom ne. Ne dogaja se
na sanjavih betlehemske po-
ljanah pod migljajočimi bo-
žimi zvezdicami: ampak v
enem izmed naših slovenskih
mest. V njej ne odmevajo ra-
dostne božične pesmi, am-
pak je intoniran pogrebni
psalm. In vendar je zgodba
božična.

Človeške oči so nekaj ču-
dovitega. Vsi deli našega te-
lesa so važni, toda čez oči
ni nobeden.

Oči molčijo. Ničesar ne ve-
do povedati, pa vendar ko-
liko povedo. Kako očarljivo,
kako zapeljivo, kako dobro-
hotno in mило, pa tudi kako
zlobno in prezirljivo znajo
govoriti.

Oči pijejo lepoto sončnega
pomladnega jutra v planinah
in jesenskega poldneva v pri-
rodi, umetnostne galerije in
deklet, ki se usujejo iz izlet-
niškega avtobusa. Koliko bo-
gastvo in razkošnost barv.

18-letna Sonja pa je bila
slepa. Ne sicer popolnoma.
Glavne obrise stvari je vide-

la kakor skozi meglo. Suho-
parno bi se reklo: imela je
30 odstotkov vida. Tako je
pisalo v zdravniškem poro-
čilu.

Sonja ni bila slepa od roj-
stva. Osemletko je končala s
prav dobrim uspehom, z zdra-
vimi očmi. Vpisala se je v eko-
nomsko šolo. Sredi drugega
letnika je začutila, da z očmi
nekaj ni v redu. Šla je na pre-
gled in zdravnik se je zresnil.
Da se ji suši vidni živec. Za-
kaj? Kdo ve? Ne spominja se,
da bi se kdaj v oči prehladila.
Nihče njenih sorodnikov ni
bil na obeh bolan. Dali so ji
očala, toda šlo je vedno na
slabše. Šolsko leto je kon-
čala, in profesorji so ji dali
dobre ocene bolj iz razume-
vanja njene bolezní kot za-
radi njenega znanja.

Sonja je nosila bolečino v
srcu. Pri svojih 17 letih bol-
na, slepa. Invalid. Njene so-
šolke so zdrave, vedre, polne
smeha in mladostne razposa-
jenosti. Pojejo, plešejo, ho-
dijo na izlete, uživajo mla-
dost. Sonji pa čas tako po-
časi teče. Ko bi mogla vsaj
v prirodo, pa nima nikogar,
ki bi jo vodil. Sama si ne upa.

Ko bi si mogla vsaj z bra-
njem krajšati čas, preganjati
črne misli. Edini prijatelj ji
je bil radio, toda pri radiu ne
moreš večno sedeti. Kaj bo
z menoj? Vsi bodo imeli služ-
be, kaj pa jaz? Uredili si bo-
do življenje, ustvarili druž-
ino. Jaz nisem ne za delo ne
za družino. Matí? Kdo bo skr-
bel zanjo? Bolehna je, majh-
no plačo ima, pokojnina bo
še skromnejša.

Toda Sonja je bila mlada,
mlad človek pa upa. Tudi So-
nja je upala. Upala, da se bo
pozdravila. Koliko jih je, ki
zbolijo in ozdravijo, zakaj ne
bi tudi jaz!

Bolezen pa je šla svojo pot.
Čez leto in pol je postalo
jasno, da se ji vid ne bo po-
vrnil. Sonja bo za vse življe-
nje obsojena na skoraj po-
polno temo.

Udarec je bil hud. Za ma-
ter in za hčerko. Vendar sta
poskušali trezno misliti. S šo-
lo je konec. Morda bi se
našla kakšna služba, ki jo
more opravljati skoraj slepo
dekle. Pravijo, da je tak po-
klic telefonistka. In prav ta-
krat je bil v časopisu oglas
večjega podjetja, da iščejo
telefonistko. Vzeli so jo na
poskušnjo. Izkazalo se je, da
njen simpatični glas skozi
slušalke še lepše zveni. Zra-
ven tega je imela dober spo-
min, kar je bilo zelo dobro-
došlo. Ni ji bilo treba ničesar
zapisovati, vse si je hitro
zapomnila. Vzeli so jo in So-
nji je zasijalo sonce.

Pol leta pozneje ji je zasi-
jalo še neko drugo sonce.
Tako je vsaj mislila. Najprej
skozi aparat, potem pa tudi
v službi in doma.

Po telefonu se je Sonja
srečavala z ljudmi, ki jih ni-

koli ni videla niti oni nje. Ne-koč je zaslišala popolnoma nepoznan glas, ki jo je v trenutku osvojil. Sama ni vedela, zakaj. Toda drhtela je, ko je odgovarjala na vprašanja. S tem človekom bi rada še govorila. Zvedela je, kdaj bo spet klical in si pripravila stvarino, da bi razgovor podaljšala. Tako se je tudi on začel zanimati zanjo. Njuni pogovori so postali vedno daljši, vedno bolj osebni, vedno bolj domači. Ona je zvedela o njem, da je tehnik, da ima 23 let, da še ni poročen, da stanuje v okolici in se vozi v službo, da mu je ime Edvard in da si zaigra na kitaro, kadar mu je dolgčas. On je zvedel o njej, da je telefonistka, skoraj slepa, da ji je ime Sonja in da je izven službe zelo dolgočasno.

Nekega dne jo je pred vrati podjetja pozdravil neznan možki:

„Oprostite, ste vi gospodična Sonja?“

„Sem.“

„Me morda poznate?“

„Vidim vas slabo, po glasu pa se mi zdite poznani.“

„Ste morda kdaj kaj slišali o nekem Ediju, ki je po poklicu tehnik?“

„O, vi ste! Zelo sem vesela.“

Zgodba nima namena biti ljubezenska. Dovolj je, če vemo, da sta se vedno pogostejše srečavala, da je Edi večkrat spremljal Sonjo do doma in v stanovanje in jo tam učil igrati na kitaro.

Tako je minilo več kot pol leta. Sonja je že kar dobro igrala kitaro in zraven lepo pela. Nekega dne so pa strune nenadoma utihnile in pesem se je spremenila v tiho ihtenje. Ediju je nežno zau-

pala skrivnost, da ni več sama, on pa ji je — kako bi to mogla pričakovati — odbrusil surovo besedo in odšel.

Naslednji dan ga je klicala po telefonu. Glas z druge strani je povedal, da ga ne morejo nikjer najti. Čudno, so ga pa doslej vedno tako hitro dobili. Čez nekaj dni se je končno le pustil najti, toda kratko in malo ji je dal vedeti, naj ga pusti pri miru, ker si nimata kaj povedati.

„Torej ne boš nič več prišel, Edi?“

„Kam naj pa pridem?“

„Na dom vendar! Saj veš.“

„Kaj vem?“

„Ne bodi no čuden. Otroka bom dobila. Saj je vendar tvoj.“

„Ne poznam ne tebe ne tvojega otroka. Če ga imaš, je to tvoja zadeva in tistih, ki si se z njimi spečala.“

„Toda Edi, saj veš, da si ti edini hodil k meni. Učil si me kitaro. To vedo vsi.“

„Vedo, da sem hodil k tebi in s teboj pri belem dnevu. Kaj pa si ti počela in s kom, ko si imela nočno, to veš ti, in tisti, ki so hodili k tebi. Sicer pa: samo še enkrat pridi predme s tem, pa se boš drugje zagovarjala. Ne bom dopustil, da se kdorkoli igra z mojo častjo. Dosti!“

Slišala je, kako je ježno prekinil zvezo.

Sonji je skoraj slušalka padla na mizo. Zgrudila bi se, če bi že itak ne sedela. Pred očmi se ji je popolnoma stemnilo.

Tako! Ne prizna, da je otrok njegov. Očita mi druge. Pa kako dobro ve, da nisem imela nobenega drugega, da je tisto o nočnih obiskih nesramna laž. In še grozi mi. Ne ljubi me več. Če me je sploh kdaj resnično ljubil. Če

me ni čisto namerno, načrtno izkoristil. Mene, neizkušeno osemnajstletnico in še slepo povrhu. In jaz? Kako sem sploh smela upati, da me bo kdaj vzel za ženo? Kaj pa naj mož počne s slepo ženo? Kaj otroci s slepo materjo? Kako, da nisem na to prej pomislila?

Misli so se ji vrtinčile v glavi in se srečavale vedno v istem začaranem krogu: zapeljana, prevarana, zapuščen, osramočena, sama — o, ne sama, z bitjem pod srcem, ki si želi življenja.

Pozna jesen se je sprevrnila v zimo. November se je umaknil decembru in ta je bil že v svoji drugi polovici. Koledar je kazal 24. dan. Ljudje so se pripravljali na božič, govorili pa o nečem drugem.

„Zakaj je pravzaprav to storila? Res je bila slepa, toda tudi drugi so slepi, pa si ne jemljejo življenja.“

„To je res, toda revica je bila dvakrat nesrečna.“

„Najprej — bila je slepa. Potem jo je nekdo zapeljal — pravijo, da je bil neki tehnik. Ko mu je povedala, da bo mati, jo je zapustil.“

„Takah je dosti in vse bi jih bilo treba kaznovati.“

„Nazadnje so jo še iz službe odpustili. Bila je telefonistka. Vzeli so jo bolj iz usmiljenja. Bil so kar zadovoljni z njo, dokler je fant ni zapustil. Takrat je postala zamišljena, raztresena in pozabljiva. Naredila je več napak, zaradi kaferih so jo morali opomniti. Ko pa so zvedeli, da je povrhu še noseča, so ji dali knjižico.

„Takrat, ko je bila najbolj potrebna moči.“

„Z nosečnicami imajo povsod same sitnosti, zato se jih radi znebijo, če le morejo. Saj veš, porodniški dopust, pa nočna ne bi smela biti in podobno. Zatisnejo oči pred zakonom, pa gre.“

„Na žalost je res tako. Ostala je sama, brez službe, brez plače, brez sredstev, brez oči, brez bodočnosti. A otrok je že trkal. Nekaj tednov je životarila kot izgubljena, davi pa so jo potegnili iz vode.“

„Pogreb bo jutri popoldne, ravno na božič.“

„Da. In še brez duhovnika. Mati je s solzami prosila župnika, pa je baje rekel, da samomorilcev ne sme cerkveno pokopavati.“

Uboga mati. Še to je morala doživeti.

Na pogrebu se je zbralo nepričakovano dosti ljudi. Bil je mrzel, toda suh zimski popoldan. Ko so spustili krsto v grob in položili vence — šepetalo se je, da je tudi župnik naročil lep venec — je stopil naprej domači župnik. Pogledal je v grob, pogledal množico. Vse je utihnilo in zrl vanj. Kaj neki bo povedal?

Bratje in sestre! Vi veste, da je mati pokojne Sonje, ob katere prezgodnjem grobu molče stojite, prosila, naj bi imel cerkveni pogreb. Branil sem se ga. Vsi duhovniki se takih pogrebcev branimo. Imeti tak pogreb bi pomenilo odobravati dejanje, ki ga je pokopnica storila.

Toda jaz sem kljub temu tukaj. Želim Sonji večni mir, njeni materi božjo tolažbo, vsem vam bi pa rad nekaj povedal.

Danes je božič. Kaj je božič? Ne le spomin Jezusovega rojstva, ampak tudi spomin, kako je neka Mati z nerojenim otrokom pod srcem iskala zase in za Njega prenočišče. Ni ga dobila v hiši, med ljudmi, morala je iti v hlev, med živali. In ne mislite, da so bili ti ljudje kakšni pogani. Bili so verniki, ki so hodili v tempelj, nosili tja Bogu svoje darove in ga molili. Pri vsem tem pa so imeli zelo malo srca za reveža. Toda ti sta Mati — saj veste, koga mislim, — ni obupala. Imela je s seboj svojega moža in vedela je, da je on ne bo zapustil. Bila je gotova, da bodo čez nekaj dni že dobili kakšno stanovanje. Tudi slepa ni bila, pa je vedela, da si bo mogla pozneje sama pomagati.

Mi radi hitro obsojamo Betlehemčane in se zgražamo nad njihovimi trdimi srci. Toda, če bi prišla Marija trka na naša vrata — koliko bi se jih odprlo?

Da, Marija je trkala ves letošnji adventni čas na naša vrata. Marija, ki je v našem mestu spremenila svoje ime v Sonjo. Vsi smo vedeli, kaj je s Sonjo. Tudi jaz sem vedel. Sonja je slepa, Sonja je brez službe, Sonja je zapuščenca, Sonja pričakuje otroka. Glejte, koliko nas je danes na pogrebu. Da, tu na pogrebu smo se zbrali. Toda vprašam vas in sebe: kdo izmed nas je Sonjo v teh njenih težkih dnevih obiskal? Kdo ji je rekel toplo besedo tolažbe? Kdo je vlival zaupanje v žalostno srce? Kdo jo je vprašal, če kaj potrebuje, kdo ji nudi pomoči? Kdo ji obljubil, da bo poskušal posredovati, da spet dobi službo? Glejte, osem ali devet

vencev vidim na grobu. Tistim, ki so jih naročili, je to v čast. Toda, če bi ji denar, ki so ga sedaj dali na njen grob, prinesli pred dnevi na njen dom in ji rekli: Sonja, tu imaš nekaj, drugič ti pa spet kaj prinesemo — danes ne bi moral imeti tega žalostnega pogreba. Naj nihče ne misli, da na njega s prstom kažem. Namerno sem, proti svoji navadi, naročil venec, da bom tudi nase s prstom pokazal.

Mi kristjani smo se skozi stoletja naučili delati v cerkvah in domovih jaslice. To je prav. Toda ni lepo in prav, da se je v nas ukoreninilo prepričanje, da smo s tem tudi izvršili svojo božično in krščansko dolžnost. Te jaslice so nam postale izgovor, da nam ne bi bilo treba izpolniti božičnega poslanstva. Naredili smo si papirnatega, lesenega in sladkobno poobarvanega Jezusa in Marijo, da nam ne bi bilo treba vzeti pod streho resničnega in živega Jezusa in Marije v podobni naših trpečih bratov in sester. Obračamo svoje oči tja daleč v Betlehem, ne vidimo pa, kaj se dogaja v naši ulici nekaj številčk proč. Nosili smo iz gozda mah, skrivaj posekali smrečico, kupili električne žarnice za božično drevesce, da bo božič čim bolj slovesen, pa nas ni nič pekla vest, da smo vse to znašali skupaj mimo hšee, kjer je slepa in zapeljana Marijina sestra Sonja pričakovala rojstvo Jezusovega bratca, v glavi pa so se ji podile obupne misli, ker ni vedela, kaj bo dala otroku jesti in s čim ga bo odela.

Sonja je mrtva. Ni pomoči. Zagrebli jo bodo. Toda Sonja je mrtva zato, ker je mrtva

naša ljubezen. Če bi bila živa naša krščanska ljubezen, bi bila tudi Sonja danes živa. Vsi smo krivi njene smrti. Tudi jaz. Zato sem prišel na ta pogreb, da to povem. Vam in sebi. In tistemu, ki jo je spravil v nesrečo. In tistim, ki so jo spravili ob kruh.

Draga Sonja, odpusti nam! Če smo te živo premalo ljubili, bomo za tebe mrtvo molili. Ob tvojem odprtem grobu obudili svojo ljubezen in obljubili, da bomo odslej bolj kristjani, da bomo svoje trpeče brate in sestre bolj ljubili, kot smo tebe. Da bomo

poskušali božično skrivnost globlje doumeti.

Tedaj je župnik vzel iz aktovke bel korok in črno stolo, ju dal nase, se pokrižal in začel: Iz globočine kličem k tebi, Gospod... in nadaljeval vse pogrebne molitve do konca. Iz Družine

Maksim Gaspari:
Blagoslov
hiše
na sveti
večer

STARO IRSKO BOŽIČNO VOŠČILO

Ne, da bi bil rešen vsake boli,
niti da bi Tvoja pot bila posuta z rožami
in da ne bi polzela solza po tvojem licu
in da ne bi spoznal bolečine:
vsega tega ti ne želim.

Kajti: ali ne more srce v solzah zveneti
ali ne more biti v boli oplemeniteneno,
ko te namreč bolečina in nadloga

sprejmeta

v družbo z Marijo in Detetom,
tako da nudita svoj nasmeh,
zaupanje in tolažbo?

Moja želja je predvsem tole:
da ohraniš vedno v svojem srcu
dragocene spomine lepih stvari v življenju,
da vztrajaš v svoji preizkušnji,
ko križ s težavo pritiska tvoja ramena
in ko se zdi vrh, h kateremu se bližaš, nedostopen,
ko celo luč upanja izginja;
da vsak božji dar v tebi raste z leti,
ti pomaga razveseliti srca tistih, ki jih ljubiš,
da bi imel vselej prijatelja-vrednega imena,
ki ti daje zaupanje, ko pojemajo ti luč, moči,
da znjim vzdržiš v nevihtah
in tako dosežeš vrh,
in da v veselju in v boli
nasmeh, poln naklonjenosti učlovečenega božjega
Sina, bi s tabo bil in bi ti bil z njim povezan v srcu
tako kot on po tebi hrepeni.

Priredil Franc Letonja, C.M.

IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

ROMANJE V EARLWOOD na zadnjo oktobrsko nedeljo je pritegnilo lepo število rojakov. Najprej smo opravili pobožnost svetega rožnega venca, nato je sledila sveta maša, pri kateri je prepeval mladinski zbor.

Namen romanja je bil: prošnja k Mariji za blagoslov našim izseljenskim družinam. Pri tem smo skušali prikazati zlasti molitev rožnega venca kot dragoceno sredstvo milosti za vsakega kristjana, zlasti še družinskim skupnostim.

SPOMIN RAINIH je letos padel na nedeljo. Popoldan smo se zbrali ob naših grobovih v Rookwoodu, kjer smo imeli sveto mašo za vse pokojne. Posebej smo se spomnili teh, ki so v zadnjem letu tu ali v domovini odšli od nas. Vsako leto je več grobov. Pred leti je preteklo celo leto ali več brez smrtnega primera — zdaj skoraj ni meseca, da bi ne imeli pogreba. Tako smo zabeležili letos kar osemnajst smrtnih slučajev v naselbinah, ki jih obiskuje duhovnik iz Sydneya. Pa ta številka niti ni popolna, ker za marsikatero smrt zvezo šele po dolgem času ali pa nikoli. Hvaležni smo vsem, ki so nam doslej posredovali podatke o pokojnih. Še važnejše pa je seveda, da obvestite duhovnika tudi o bolnikih.

DRUGA DOBRODELNA VEČERJA — 8. novembra — je bila še lepši uspeh kakor prva. Njen doprinos za gradnjo dvorane je bil 2.684,03 dolarjev. Posebno zanimanje je bilo za avbo, ki jo je izdelala sestra Hilarija. Kdo neki jo bo dobil, se je vse spraševalo. Zreba je izbral Marto Smuk. Toda Marta jo je poklonila za licitacijo in tako je prinesla avba ta večer (srečke in licitacija skupno) lepo vsoto 511 dolarjev.

Hvaležni smo Antoniji Stariha in njenim pomočnicam ter pomočnikom za izvrstno postrežbo. Tudi fantje ansambla "Kristal" so se odrezali na splošno zadovoljstvo, ker so igrali res po slovenskem okusu.

"ŠTEFANOVANJE" bo tudi letos v Auburn Town Hall in sicer v petek 26. decembra od šeste ure dalje. Igral bo ansambel "Kristal". Vsi dobrodošli! Povabite še druge rojake, ki ne bodo brali tega vabila! Več o prireditvi pa boste rojaki Sydneya in okolice brali v božičnem "Rafaelu".

TABORJENJA letos za našo mladino ne bomo imeli, ker nismo mogli dobiti v ta namen primerne prostora. Pa drugo leto, če Bog da!

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,

St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Telefon kot zgoraj.

NAŠA CERKVENA DVORANA počasi a gotovo dobiva obliko. Vem pa, da bo za praznike delo nekoliko zaostalo — zaradi vročine in tudi praznote v blagajni.

V upanju prosimo rojake, naj se velikodušno odzovejo in vztrajno prispevajo v gradbeni fond, da bo šlo delo naprej. Za cilj imamo, da bi bilo za veliko noč že postavljeno železno ogrodje, ali pa morda že tudi nekaj sten in streha. Od nas vseh je odvisno!

POKOJNI ROJAK, ki ga še nismo omenili, je **MARIJAN ROZMAN**. Umrli je 12. oktobra letos v North Shore Hospitalu (Sydney). Rojen je bil 29. novembra 1930 v Zagorju ob Savi kot sin Alojza in Minke r. Pikel. V Avstralijo je prišel leta 1949 in se leta 1953 v Sydneyu poročil z Jelico r. Repak. Poleg nje zapušča tri otroke: Alojzija (23 let), Jožeta (21 let) in Marjanca (10 let). Pogrebno mašo smo imeli 16. oktobra v farni cerkvi v Killari, nato je sledila upepelitev v Northern Suburbs krematoriju.

Drugi pokojnik pa je **JOŽE KOČAR**, ki je umrl na svojem domu v sydneyanskem okraju Parramatta okrog 8. oktobra letos (točen datum ni znan). Rojen je bil 25. februarja 1929 v vasi Gornji Slaviči v Prekmurju kot sin Mihaela in Marije r. Rac. V Avstralijo je prišel leta 1956 in bil nekaj časa v Melbourne. Zadnja leta je živel v Parramatti, kjer si je sam zgradil hišo. Zaposlen je bil v Bonds tekstilni tovarni. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v četrtek 13. novembra, grob pa je dobil na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

Obema pokojnikoma večni mir in pokoj!

KRSTA naj zabeležim dva:

Gabriela Van Eck, Blacktown. Oče Marcel, mati Kristina, r. Asterstater. Botrovala sta Terry Van Eck in Angela Slavi Asterstater. — Merrylands, 12. oktobra 1980.

Natalie Vicky Brcar, Blacktown. Oče Ivan, mati Klara r. Celin. Botrovala sta Ciril in Frančiška Jamšek. — Merrylands, 16. novembra 1980.

ADVENT IN BOŽIČ

Adventni čas je priprava na božič. Kristjani naj bi pri zunanjih pripravah ne pozabili, da je še važnejša duhovna priprava. To naj bi vsebovala molitve, prejemanje zakramentov in opravljanje dobrih del. Nihče od rojakov naj ne praznuje božiča brez dobre spovedi! Če se za to ne potruži, je vse drugo zgolj zunanja lupina.

Službe božje v adventnem času so pri Sv. Rafaelu kot navadno: Ob sobotah zvečer vigilna maša ob sedmih, ob nedeljah ob osmih zjutraj (tiha maša) in ob 9.30 glavna nedeljska maša.

Sveto spoved lahko opravite vsako nedeljo pred osmo mašo in pol ure pred glavno mašo. Na četrto adventno nedeljo bo spovedovanje že od 8.45 zjutraj pa do 9.25. Na božični večer, v sredo 24. decembra, bo spovedovanje od desete ure zvečer pa do 11.45.

BOŽIČNI IN NOVOLETNI SPORED je naslednji:

NA BOŽIČ — 25. decembra — bodo pri Sv. Rafaelu službe božje: polnočnica (opolnoči!), ob osmih zjutraj (ljudsko petje), ob 9.30 (zborovno petje) in ob 11.00 (mladinski zbor).

Na nedeljo **SVETE DRUŽINE** (28. decembra) je običajni nedeljski mašni urnik, enako sobotna maša zvečer.

Na **NOVO LETO** — četrtek 1. januarja — je služba božja v naši cerkvi ob osmih zjutraj, ob 9.30 dopoldan (mešani zbor) in ob sedmi uri zvečer (mladinski zbor).

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v nedeljo 14. decembra ob petih popoldan v Villa Maria kapeli. Po sveti maši je nastop Miklavža in mladine v stolnični dvorani. — Na običajnem kraju in ob isti uri je slovenska maša tudi na božični dan, 25. decembra.

VABLJENI STE

na naše tradicionalno

ŠTEFANOVANJE

**AUBURN TOWN HALL,
PETEK 26. DECEMBRA 1980**

od šeste ure zvečer dalje.

Igral bo ansambel "KRISTAL".

Čaka Vas domači družabni večer v prijetnem božičnem razpoloženju.

Čisti dobiček bo za gradbeni fond cerkvene dvorane.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 21. decembra ob šesti uri zvečer v Red Hillu (vogal Hicks in Nuyts Sts.). O morebitni božični in novoletni maši (zavisi od vrnitve dr. Mikula!) bom sporočil naknadno.

NEWCASTLE ima služba božjo na nedeljo po božiču, 28. decembra, ob šesti uri zvečer v Hamiltonu. Po maši običajna čajanka v dvorani.

BRISBANE še nima datuma za slovensko službo božjo okrog božičnih praznikov. Če se vrne dr. Mikula pred prazniki, bomo sporočili. Dokler sem sam in ni izgleda za pomočnika, ne morem ničesar sporejati. Računam, da bom med tamkajšnjimi rojaki morda kdaj v januarju.

P. VALERIJA

**Maksim
Gaspari:
Tepežkanje.**

IZPOD TRIGLAVA

75-LETNICO prve slovenske gimnazije je v novembru praznovala slovenska Cerkev: to so bili takimenenovani "Škofovi zavodi" v Šentvidu nad Ljubljano, ki jih je z velikimi težavami ustanovil škof Jeglič. Kljub nasprotovanju avstrijske vlade smo Slovenci takrat dobili v zavodih prvo slovensko srednjo šolo — na vseh ostalih se je poučevalo le v nemškem jeziku.

Kako pomembnejše bi bilo letošnje praznovanje, če bi ti tako pomembni "Škofovi zavodi" še živeli. Prenehati so morali 5. junija 1945 na zahtevo nove po-vojnne oblasti, ki tudi že od okupatorja zaseženega po-slopa ni vrnila v prvotne namene, ampak iz njega na-pravila najprej zapore in mučilnico, nato pa vojašnico. Morda bo koga ob tem praznovanju le zapekla vest . . .

Zavodi so v štirih desetletjih obstoja imeli skupno 3.136 gojencev, maturo pa je naredilo 742 dijakov. Od teh se jih je duhovniškemu poklicu posvetilo 271, drugi so bili pravniki, profesorji, zdravniki, veterinarji, eko-nomisti, ekonomski inženirji raznih strok, častniki in novinarji ter visoki uradniki raznih ustanov.

Kdaj bo zgodovina pravično in nepristransko ocenila pomen škofijske klasične gimnazije za slovenski jezik in šolstvo in sploh za slovensko kulturo? Kdaj bo pri-znala dela njenih profesorjev in tistih gojencev, ki so s svojim prizadevanjem vgradili marsikateri kamen v kulturno zgradbo slovenskega naroda?

MAKSIM GASPARI je umrl 14. novembra v visoki starosti 98 let. Le kdo ne pozna njegove umetnosti, saj je bil kot odličen slikar in ilustrator najbolj pri-ljubljen med ljudstvom. Pokojnik je študiral na Du-naju in v Münchenu. Potem se je vrnil v Kamnik in kmalu v Ljubljano, kjer je po prvi svetovni vojni poučeval po šolah, končno pa dobil stalno namestitev pri Etnografskem muzeju. Vse svoje umetniško ude-ještvo je posvetil ohranitvi naših narodnih in ver-skih običajev vsaj v slikah, če jih že moderni čas peha v preteklost in pozabo.

Gaspari je bil velik slikar, narodnjak ter kot človek od vseh spoštovan in tak bo ostal v večnem spominu.

SLOVENSKI TISK v marksističnem duhovnem pro-storu je (po ugotovitvah Maria Mavra na Dragi 80) "državniško institucionalni, enostranski tip samoupravnega socializma", nemarksistični ali katoliški pa je

"spontan duhovni prostor, kamor človeka vključuje samo prostovoljna pripadnost". Številčno je v osrednji Sloveniji veliko publikacij, s celo vrsto "neživih, admi-nistrativno vzdrževanih", kontroliranih, z naprej izde-lanimi svetovnonazorskimi obrabci v razlagah, poro-čilih . . . Sodbe domačih kulturnikov: obstoječe revije ne zadostujejo več, ne ustrezajo resničnim potrebam; nove se zadnja leta nepretrgano pojavljajo, pa spet po-niknejo v puščavskem pesku neodgovornih obljub in neizpolnjenih dogovorov; odtod večletno mrtvilo v da-našnjem prostoru; sedanje razmere v revialnem življe-nju do takšne mere ovirajo vrsto naših piscev, da se ne morejo vključevati v kulturno življenje pri nas, sebi, svojim zmožnostim in pravicam primerno; preti nam zabetonirana slovenska kulturna podeželskost in izsi-ljeni sporazumi (prim. Delo, 26. jun. 1980). — Tako smo brali v "Družini" 21. septembra letos.

SAVA je pri Krškem z leti postala tako onesnažena, da je niti nova jedrska elektrarna ne bo mogla uporab-ljati za hlajenje svojih naprav. Zato nameravajo zgra-diti pri krški papirnici posebne čistilne naprave, ki bodo za elektrarno izboljšale kakovost savske vode.

OB IMENOVANJU novega mariborskega škofa je dosedanj mariborski pomožni škof in po Držecnikovi smrti kapitularni vikar, dr. Vekoslav Grmič, odložil vse upravne škofijske funkcije, kakor tudi službo ravnatelja mariborskega semenišča. Kakor je izjavil ob od-stopu, se bo odslej posvetil predvsem teološkemu študiju in delu na teološki fakulteti.

SNEG IN DEŽ sta po Sloveniji v začetku novembra močno ovirala spravljanje poljskih pridelkov. Polja so bila tako razmočena, da niso mogli s stroji na njive. Poročilo pravi, da so se poljedelcem noge vdirale do kolen v zemljo. Krajevne oblasti na Štajerskem so organizirale prostovolje v pomoč kmetovalcem, da so sploh mogli spraviti koruzo in sladkorno peso.

VINSKA LETINA je letos le povprečna. Cene vinu so se pozdražile in domača potrošnja bo manjša, zato pa bo ostalo več za izvoz. Letna proizvodnja v Slove-niji je okoli 350.000 hektolitrov vina, celokupna jugo-slovska pa dvajsetkrat več — okoli 7 milijonov hektolitrov. Komur se to zdi veliko, naj v primerjavo povemo, da celo v slabši letini kot je letošnja pridelata Italija okoli 70 milijonov, Francija pa 60 milijonov hektolitrov vina.

ŠTAJERSKA VINA lanskega letnika so bila odlično ocenjena. Od 103 vzorcev vin kmetov zadrugarjev in za-sebnih proizvajalcev je bilo kar 44 vin ocenjenih kot vrhunsko vino.

O RIBOGOSTVU pravi poročilo, da je v Sloveniji tako zanemarjeno, da je zadnje med jugoslovanskimi re-publikami. Obstoječe ribogojnice s skupno proizvodnjo 210 ton tržnih rib (Dragomlje 40 ton, Dvor 90 ton, Ga-meljne 15 ton in Povodje 65 ton) nimajo pravih možnos-

ti za povečanje. Ogroža jih voda, ki je onesnažena zaradi komunalnih odpadkov. Stanje bodo izboljšali šele z gradnjo novih ribogojnic sladkovodnih rib.

PRVI PRIMER smrti mladostnika zaradi uživanja mamil se je zgodil nedavno v zamejski Gorici. Pri tem je vzmirljivo dejstvo, da je bil fant slovenskega rodu. Kot so ugotovili, mamil ni samo užival, ampak jih tudi prodajal. Izgleda, da jih je dobival iz Slovenije, največ iz Ljubljane in z Bleda.

Raba mamil se iz velikih evropskih mest torej širi tudi v naše kraje: soočenje slovenskih in jugoslovanskih oblasti s tem vprašanjem je vedno pogostejše in vedno bolj zaskrbljujoče.

Najboljša in najbrž edina rešitev za problem mamil pa je za sedaj v preventivnih ukrepih. Ti so v bistvu zelo enostavni: zagotoviti otrokom v družinah zdravo, umirjeno in uravnovešeno okolje. Tako se bo razvila zdrava mladina, ki bo sicer nujno prišla v stik z mamil, pa jih bo znala po treznem premisleku zavrniti.

NOVICA z Goriškega ve povedati, da so pristojne šolske oblasti med letošnjimi počitnicami izdale odlok o poimenovanju štandreske osnovne šole in sicer po pisatelju in naravoslovcu Franu Erjavcu. V šolski veži bo na poimenovanje spominjal doprsni kip Frana Erjavca, ki ga je izdelal kipar Boris Kalin.

GRADBENI DELAVCI odhajajo iz Jugoslavije na delo v tujino, doma pa jih primankuje. Tako je lansko leto samo v Švico prišlo preko 6000 delavcev z ali brez kvalifikacij. Podobno je z rudarji, ki tudi odhajajo, doma pa jih ni dovolj. Vse vleče v tujino dosti boljši zaslužek. Res, le kje je tako opevana proletarsko-patriotična zavest, ki splahni ob prvi možnosti zaslužka kapitalističnega denarja? . . .

"FRANCE MAROLT" se imenuje ljubljanska akademsko folklorna skupina, ki je v letošnji sezoni dosegla lepe uspehe tako doma kakor v tujini. Med drugim je nastopila na mednarodnem festivalu folklornih skupin v Italiji (mesto Agra) ter zasedla prvo mesto. Na svoji turneji po Franciji pa je nastopila tudi v Orlonu na enem največjih folklornih festivalov v Evropi. Med mnogimi priznanji naj posebej omenim medaljo Henrika IV. in pa medaljo Zveze francoskih borcev. Skupina je nastopila tudi v Španiji in sicer na mednarodnem festivalu v Barceloni.

BLAD ima kot turistično središče poleg jezera z otočkom tudi blejski grad, ki visoko na skali privablja izletnike. Grad velja kot najbolj urejen in lepo vzdrževan v Sloveniji. Od svoje obnove v letu 1962 je sprejel že nad tri in pol milijona obiskovalcev, od katerih je bila polovica domačinov, ostali pa tuji gostje iz vseh koncev sveta.

TOLMINSKO gradbeno podjetje "Posočje" je zgradilo kar štirideset stanovanj s prenizkimi in neravnimi strehi. Stranke, ki imajo normalno visoko pohištvo, se

Rojaki v CANBERRI in okolici!

Obrnite se na nas za vsakovrstna avtokleparska dela, avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

TOWING SERVICE — 24 UR DNEVNO!

A. & A. SMASH REPAIRS

20 KEMBLA ST., FYSHWICK, A.C.T.

Telefon delavnice 80 6106, na domu 88 6263

Priporoča se rojak JADRAN BOŽIČ

ne morejo vseliti. Podjetje so oblasti sicer kaznovale z globlo, ker ni upoštevalo predpisov, a to družinam brez stanovanja le ni v pomoč . . .

LJUTOMERČANI so lahko ponosni na to, da se je prav tam pred 75-imi leti rodila slovenska dokumentarna filmska umetnost. Bilo je leta 1905, ko je Ljutomerčan dr. Karel Grosman na ulici posnel prvi dokumentarni film z naslovom: "Odhod od maše v Ljutomeru". Sledila sta še dva njegova filma: "Sejem v Ljutomeru" in pa "Na vrtu". To so naši filmski prvenci in prav je, da ne gredo v pozabo.

KOROŠKA GLASBENA JESEN je ime prireditve, ki je že četrto leto v pripravi kulturne skupnosti in zveze kulturnih organizacij občin Ravne, Slovenj Gradec in Dravograd ter Slovenske prosvetne zveze iz Celovca. Pravzaprav gre za več prireditev po krajih Koroške v Sloveniji in v zamejski Koroški. Začetna prireditev je bila letos v Slovenj Gradcu: orgelski koncert Huberta Berganta v cerkvi sv. Elizabete.

V LJUBLJANI je Slovenska izseljenska matica pravkar izdala bibliografijo "Slovensko izseljensko časopisje 1891—1945". Kaj si ni upala bibliografijo raztegniti po letu 1945? V to bi seveda moralo tudi vse številno časopisje, ki so ga slovenski begunci v povojnih letih izdajali po taboriščih. In pa seveda vse časopisje, ki ga je v zdomstvu danes kar precej. Ob otvoritvi Baragove knjižnice verskega središča v Kew je bilo razstavljenih nad štirideset časopisov in izseljenskih revij, pa še ni bil zastopan ves naš izseljenski tisk. A prav malo, komaj na prste bi jih preštel, je med njimi tiska, ki sme preko meje v domovino. Vse ostalo je predemokratično in ga partijska cenzura ne prenese. Vse to ignorirati v bibliografiji, ki bi se ne končala že leta 1945, bi bilo nekaj nemogočega. Vsekakor še težje kot pa molčati o vsem kulturnem delu po zdomstvu, ki mu ne botruje režim v domovini.

ODLOČAMO SE TUDI MI...

MNOGO je bilo že napisanega o božični skrivnosti — toliko, da bi človek zlahka sklepal, da že ni več kaj novega in vrednega o njej dati na papir. Končno gre za preprosto zgodbo, ki nam jo posreduje evangelij in se je zgodila pred skoraj dva tisoč leti: o rojstvu otroka v hlevu, ker zanj ni bilo prostora v mestu Bethlehemu. Po človeško rečeno: nič kaj posebnega — če seveda

iz svetega evangelija po Luku.

Tiste dni je od cesarja Avgusta izšlo povelje, naj se popiše ves svet. To prvo popisovanje je bilo, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. Hodili so se vsi popisovat, vsak v svoje mesto. Šel je torej tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazaret, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem — bil je namreč iz Davidove hiše in rodovine — da bi se popisal s svojo zaročeno ženo Marijo, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, se ji je dopolnil čas poroda. Rodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jaslji, ker zanj ni bilo prostora v prenočišču. V tistem kraju pa so pa-

ne poznamo in ne sprejmemo višjih dejstev. Ta Novorojenček je bil namreč sam božji Sin — obljubljeni in težko pričakovani Odrešenik — in njegova mati je bila kljub spočetju ter porodu Devica.

Tu tiči vzrok, da nas zgodba božjega ponižanja do nas v tisti prvi sveti noči znova in znova prevzame. Kljub stoletjem ni zatonila v pozabo in ne bo do konca človeštva. Zgodba v vsej navidezni preprostosti ni izgubila skrivnostne globine in se ni prav nič postarala. Spet in spet nas gane in pritegne nase. Prav zato se sleherni božič nekaj nepopisljivega dotakne naše duše, če le nčemo tega s silo prezreti in namerno preslišati klica svete noči.

Seveda sama čustva niso dovolj. Pogled na neobgljenega Jezuščka na slamici nas res gane in celotne jaslice nam s svojo ljubkostjo pričarajo čudovito poezijo svete noči. Celo zavedejo nas v netočnost brez podlage: "Da, tako je bilo tisto prvo sveto betlehemska noč pred dva tisoč leti . . ."

Pa je bilo v marsičem vse drugače. Nič romantičnega ni bilo v mrzli betlehemiški noči in v hlevcu, ki ni nudil nikakih udobnosti. Po dolgi poti stopetdesetih kilometrov iz Nazareta v Bet-

Božja beseda

stirji pričevali pod milim nebom in bili na nočnem stražah pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova svetloba jih je obsvetila in silno so se prestrašili. Angel jim je rekel: „Ne bojte se; glejte, oznanjam vam veliko veselje, veselo je vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v Davidovem mestu Zveličar, ki je Kristus Gospod. To vam bo znamenje: Našli boste dete, v plenice povito in v jaslji položeno.“ V hipu je bila pri angelu množica hebrejske vojske, ki so Boga hvalili in gorilili: „Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji.“ (Lk 2, 10-14).

lehem — pešpoti za Jožefa in gunganju na oslovem hrbtu za Marijo, ki je vsak čas pričakovala — bi si že zaslužila kaj boljšega. Oba sta se najbrž čudila nad takim razvojem dogodkov, saj nista poznala božjih načrtov, dasi sta jih enega za drugim vdano sprejemala iz božjih rok. Še manj romantično je bilo, kar je sledilo, da sta Novorojenčku ohranila življenje: beg v neznani Egipt, med tuje ljudi — umik pred Herodom in njegovimi morilci, ki so Detetu stregli po življenju.

Danes tako ljubka slika jaslic je bila takrat trdo vsakdanje življenje, po človeško mišljeno: zgodba razočaranja, naporov in žrtev, s katerimi bi Bog sveti družini svojega učlovečenega Sina lahko prizanesel. Naj še enkrat poudarim: po človeško mišljeno. Toda božje misli niso naše misli — njegovi načrti so bili tudi glede učlovečenja božjega Sina vse drugačni, kot bi jih vsakdo pričakoval. Odrešenik je začel svoje življenje s trpljenjem, kakor ga je s trpljenjem in smrtjo tudi izpolnil.

Zato bi bilo napak, če bi za božične praznike ostali samo pri spominu na tisto prvo sveto noč. Kot smo videli, je še ta slika tako olepšana in obarvana, da poleg bistva — Gospodovega učlovečenja — res ne prikaže dogodka kot se je v

resnici dogajal. Sleherni sveta noč ima le toliko vrednosti za nas, v kolikor nam skrivnost učlovečenja božjega približa sedanjosti, našemu duhovnemu življenju danes.

Vzemimo najprej, da bi Odrešenik prišel na svet nekako dva tisoč let kasneje — v našem času. Če pomoderniziramo razmere in okoliščine Njegovega takratnega resničnega rojstva, božjo izbiro revščine, skritosti, prve družine . . . — Bog bi danes prav lahko izbral za rojstvo Odrešenika najrevnejše predmestje enega svetovnih vele mest. Vzemimo, da bi nam kdo pripovedoval o rojstvu v neki aborigenski koloniji ne daleč od Sydneya, ob katerem naj bi bili dokazi, da je dete pričakovani Mesija. Najbrž bi se mu smejali, pa če bi še tako vneto pričakovali Odrešenika in vsak dan molili za njegov skorajšnji prihod. Težko bi sprejeli resnico, saj kar ne bi mogli verjeti, da so božji načrti tako različni od naših predstav Tega, ki mora priti na svet. Kaj mislite? Nič kaj bolje se ne bi odrezali kot takrat Betlehemčani, ki so dobili Mesija takorekoč pred svojim nosom, pa zanj niso vedeli, ali pa so posmehljivo zamahnili z roko, če so jim pastirji pripovedovali o porodu v njihovi staji . . .

Hvala Bogu, verujemo, da je Odrešenik že bil rojen v Betlehemu in za nas gornja preizkušnja odpade. S tem pa še ni rečeno, da tudi v našem času nismo na preizkušnji. Ne samo o božiču, ampak vse naše življenje se odločamo za Odrešenika ali proti Njemu. Čustva ob mislih na prelepo božično zgodbo pred dva tisoč leti vsekakor niso dovolj za našo zvestobo — potrebna je globoka in živa vera, prepričanost, stanovitnost, neustrašenost, pripravljenost DANES in vse življenje do zadnjega diha. Da znamo, kadar moramo izbirati med Kristusom in grehom, med Kristusom in bližnjo priliko, med Kristusom in mamonom, med Kristusom in lastno udobnostjo . . . vselej izbrati Njega pred vsem drugim. Koliko prilik za dokaz, da nam božje rojstvo danes res nekaj pomeni in se Kristus za nas ni rodil zaman! Še več: znova in znova se more roditi v našem srcu, če prav razumemo, zakaj prihaja na naše oltarje. Od nas zavisi, če ga radi sprejemamo in mu pustimo, da nas preoblikuje s svojo odrešilno milostjo.

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House,
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

5. decembra 1980 ●

● Lepa je bila udeležba obiska keilorskega pokopališča na prvo novembrsko nedeljo. Je pa tudi tam vedno več naših grobov. Komaj vse najdem za blagoslov in skupna molitev enega rožnega venca časovno ne zadošča več. Pokopališka nabirka za vzdrževanje skupnih grobov je letos prinesla vsoto \$198.92 — zahvala vsem darovalcem!

Skupno smo obiskali letos tudi geelongške slovenske grobove po tamkajšnji maši na drugo nedeljo, na tretjo pa naše grobove v Wodongi. Slovensko društvo Melbourne pa je na prvo novembrsko nedeljo kasno popoldne organiziralo spominsko slovesnost ob svojem znamenju. Lepo je, da smo tudi pred tem spomenikom pomclili za naše rajne — naj bi to srečanje postalo vsakoletno!

● Slovesnost prvega svetega obhajila na praznik Kristusa Kralja je bila lepa. Prvoobhajancev je bilo letos sedem: Sonja Anžec, Ana Berkopce, Tanja Bugar, Danny Kolačko, Sandra Matičič, Mary Sivec in Elizabeth Tomšič. Lepo so sodelovali, med mašo tudi peli in izrekli svoje prošnje ljudstva, Tanja in Danny pa sta brala slovenski berili.

Vsi jim želimo, da bi vedno ostali tako Jezusovi, kot so bili pri prvem euharističnem združenju. Starši naj jim pomagajo s svojim zgledom!

● Zagrebški nadškof Kuharić in predsednik jugoslovanske škofovske konference, ki je te tedne obiskoval avstralske Hrvate, se je s svojim spremstvom v torek 11. novembra ogledal tudi v našem verskem središču. Ogledal si je Baragov dom, cerkev in dvorano ter obiskal seveda tudi Slomškovo dom naših sester. Prosil me je, naj posredujem vsem avstralskim Slovencem njegove tople pozdrave, kakor tudi pozdrave vseh slovenskih škofov.

● Mnogo melbournskih družin na Silvestrov večer ne gre nikamor pričakati novega leta, saj so noveletne zabave prenatrane ljudi in tudi drage za celo družino. Če se prijavi dovolj družin — Baragova dvorana bi bila na razpolago za prijeten domač večer ob domači zabavi, igranju tombole in sličnih igrah ter plesu ob posneti glasbi. Hrana in pijača naj bi vsaka družina prinesla s seboj, nekaj bi lahko skuhalo tudi v kuhinji dvorane. Kaj pravite?

● Folklorna skupina verskega središča je nedavno nastopila v Glenroyu. Povabil jo je k nastopu Multikulturni odbor tamkajšnje višje šole. Prav tako so na-

stopili tudi na Oktoberfest prireditvi v Dandenongu. Še obilo uspehov!

● Poroke moram v slovenski cerkvi v novembru omeniti štiri: prvi dve sta bili 15. novembra, drugi dve pa 29. novembra. In vsi mladi pari, večina že v tujini rojeni otroci priseljencev. Editu, ženinu tretjega para, sem poročil starše in njega krstil, zdaj pa ga še poročil . . . Leta res teko!

Tiziana Gava je pred našim oltarjem podala roko Stephenu De Battista, ki je malteškega rodu. Oba sta bila rojena v Carltonu, on krščen v Ivanhoe, ona pa v Collingwoodu.

Agnes Elizabeth Škofic je bila rojena in krščena v Buenos Airesu, od koder se je družina preselila v Avstralijo. V cerkvi jo je pričakal Russell John Rutherford, Avstalec po rodu.

Edvard Ludvik (rojen v Melbourne, krščen v North Richmond) si je za zakonsko družico izbral Anico Matjačić (rojena in krščena v Zagrebu, od koder je kot mlado dekletce prišla s starši v Avstralijo.)

Zakonsko zvestobo za vedno sta si obljubila tudi Dorothy Jane Dolenc in pa Renko Gregorič. Nevesta je bila rojena v Carltonu in krščena v Morelandu, ženin pa je po rodu Istrijan (rojen v Opatiji, krščen Volosko), a tu že od otroških let.

Vsem štirim parom želimo božjega blagoslova na novo življenjsko pot!

● Krsti so bili trije: 2. novembra je krstna voda obšla novega člana družine Petra Ivanušića in Christine Helen r. Jones, Mulgrave. Klicali ga bodo za James Karl. — Dne 30. novembra pa so h krstnemu kamnu iz Gladstone prinesli Natašo Angelo, na katero sta ponosna očka Zmagoslav Kozelj in Ema r. Leben. — Isti dan je bil krščen tudi Steven, ki je razveselil družino Franka Dornika in Leonore r. Calzada, Glen Waverley.

Naj Bog čuva malčke in njih družine!

● Komaj smo objavili MATICO MRTVIH za zadnje leto, že moramo dodajati nova imena. Pokojna omenja p. Valerijan, dva omenja pismo iz W.A., pa tudi naša naselbina je že za en grob bogatejša.

V torek 18. novembra je na svojem domu v Oakleigh zadet od srčane kapi nenadoma umrl LEOPOLD GREGORIČ. Pokojnik je bil rojen 6. novembra 1919 v

Trbovljah. Poročil se je leta 1946 v Celju z Rozo r. Napatnik. Družina je iz Avstrije emigrirala v Avstralijo leta 1959 — "Toscana" jih je pripeljala in v Clifton Hillu so začeli svoje izseljensko življenje. Kasneje so si v Oakleigh uredili domek, sina Leopold in Milan pa sta dorastla in imata že vsak svojo družino.

Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi sv. Petra v Clay-tonu (četrtek 20. nov.), nato smo spremili zemske ostanke pokojnika na pokopališče Springvale, kjer bodo čakali vstajenja.

Leopoldu pokoj, žalujočim tolažbo!

● Na božični dan bo redna slovenska četrtkova oddaja na 3EA posvečena božičnemu prazniku. Poslušajte naše prelepe božične melodije!

● Br. Bernard je na redovnem bogoslovju v Box Hillu (Yarra Theological Union) srečno končal študije in prejel 24. novembra diplomu (Diploma of Theological and Ministerial Studies). Po božiču odhaja v domovino, ker bi rad na ljubljanski teološki fakulteti napravil še katehezo, ki je tukaj nimajo. Čestitamo mu k diplomu, mu želimo srečno pot in — Bog naj usliši naše molitve! — prihodnje leto sprejem duhovništva ter vsaj za par let vrnitev med nas. Naj se mu ob tej priliki tudi zahvalim za pomoč, zlasti za vodstvo Glasnikov!

POČITNICE NA MORJU! POČITNICE NA MORJU

Tudi za letos smo rezervirali idilično počitniško hišo v Mt. Elizi, GREYFRIARS, tik nad morsko obalo, zelo varno tudi za neplavalce. Kraj imamo na razpolago za tri tedne in smo skupine razdelili takole:

Od nedelje po novem letu (4. januarja) do sobote 10. januarja popoldne je počitniški teden družin.

Od nedelje 11. januarja pa do sobote 17. januarja popoldne je teden za deklice in dekleta.

Od nedelje 18. januarja do sobote 24. januarja popoldne pa imajo počitnice dečki in fantje.

Prijavnice bodo dodane božičnemu pismu — naj se jih družine za svoje otroke čim prej poslužijo in ne čakajo do zadnjega. Število otrok je omejeno — prednost ima tisti, ki se prej javi.

Edini namen počitnic je, da za čim manjše stroške in brez iskanja dobička nudimo slovenskim otrokom nekaj dni prijetnih počitnic. Doslej smo to uspešno izvedli že lepo vrsto let — upajmo, da bo tudi letos naša kolonija zadovoljiv uspeh.

Spet se obračamo na gospodinje, ki bi bile pripravljene za pomoč v kuhinji. Nekaj se jih je že prijavilo, nekaj jih še potrebujemo, da bodo počitnice v redu stekle.

U! POČITNICE NA MORJU! POČITNICE NA M

NAŠ BOŽIČNI SPORED

MELBOURNE — versko središče v Kew, Vam nudi priliko za božično spoved **na nedeljo 21. decembra pred obema mašama.** Dalje bo spovednik na razpolago **vso sredo (24. decembra — vigilija božiča),** samo pokličite ga v Baragovem domu. Večerno spovedovanje bo od devetih do deset minut pred polnočjo. Točno opolnoči bomo v procesiji nesli kip Jezuščka k jaslcam v votlini, nato bo z blagoslovom jaslac pričetek polnočnice. Prilika za spoved bo tudi po polnočni maši.

Upajmo, da bo lepo vreme in prilika za polnočniico na prostem pri votlini. V slabem vremenu se bomo morali seveda poslužiti cerkve. Rad bi zopet poudaril iskreno prošnjo možem in mladini, naj se med polnočnico ne zbirajo za cerkvijo med glasnim govorjenjem in smehom — da ne omenim celo petja in pitja! Vse to zelo moti vse, ki so prišli k bogoslužju s pravim namenom. Kdor ne pride to noč k nam zaradi bogoslužja, naj raje ostane doma! Hvaležen mu bom!

Četrtek, 25. decembra, BOŽIČ: Maše so v našem verskem središču ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu

pri votlini!) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo prilika za zakrament sprave.

Petek, 26. decembra, Štefanovo: Maše po nedeljskem sporedu — ob osmih in ob desetih. Prilika za spoved pred mašo.

Nedelja SVETE DRUŽINE, 28. decembra: Običajni nedeljski urnik.

Četrtek, 1. januarja, NOVO LETO: Maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pri votlini!) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North Sunshine, Deer Park, East Keilor, Avondale Heights . . .): prilika za božično slovensko spoved bo **v torek 23. decembra zvečer od osmih dalje** v novi cerkvi Srca Jezusovega.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Yarraville, Altona, Newport, Spotswood . . .) ima slovensko spoved na isti dan — **torek 23. decembra** — in sicer od

šestih do sedmih v cerkvi sv. Leona Velikega. Pridite pravočasno, ker moram priti do osmih na spovedovanje v St. Albans!

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Dandenong, Oakleigh . . .): slovenski duhovnik bo spovedoval **na soboto 20. decembra od petih do šestih**, cerkev sv. Jožefa.

GEELONG in okolica ima priliko za slovensko božično spoved **na ponedeljek 22. decembra zvečer od sedmih dalje**. Cerkev sv. Družine, Bell Park.

MORWELL in okolica ima redno slovensko mašo **na nedeljo 21. decembra ob sedmih zvečer** v cerkvi Srca Jezusovega. Pridite pred mašo pravočasno za spoved!

WODONGA-ALBURY in okolica: Slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi Srca Jezusovega. Wodonga

East, na petek 19. decembra zvečer od šestih do sedmih. Pridite!

BERRI, S.A.: Tamkajšnje rojake in iz okolice bo obiskal slovenski duhovnik v tednu pred božičem. K slovenski maši se bomo zbrali **v četrtek 18. decembra ob sedmih zvečer**. Prilika za slovensko božično spoved pred mašo — ne zamudite jo!

HOBART, Tasmanija: Tasmanski rojaki bodo imeli spet priliko za slovensko mašo **na nedeljo po božiču (28. decembra) ob šestih zvečer**. Cerkev sv. Terezije, Moonah. Pred mašo spovedovanje v domačem jeziku!

Dobra duhovna obnova je glavni namen božičnih praznikov in zanjo imate, dragi rojaki, več prilik kot mnogi drugi Slovenci po svetu. Kljub temu, da je letos za ves spored en sam duhovnik. Ne pustite ga napraviti toliko kilometrov zaman — pridite v čim lepšem številu!

**OBIČICO MILOSTI ZA PRAZNIKE IN V NOVE
LETU
VAM VSEM ŽELE NAŠE SESTRE
IN NAŠI POSINOVLJENI MISIJONARJI**

Slika predstavlja novega mariborskega škofa **DR. FRANCA KRAMBERGERJA**, o katerem smo obvestili bralce že v prejšnji številki. Novoizvoljeni nadpastir je šestdeseti redni škof največje slovenske škofije. Po svoji študijski in duhovniški usmeritvi si je doslej veliko prizadeval za Slomškovo proglašitev med blažene. Z imenovanjem za naslednika tega velikega svetniškega škofa smemo upati, da bo tudi Slomškov postopek gotovo napredoval.

Novi škof je na izredni seji mariborskega stolnega kapitlja dne 14. novembra prevzel škofijo v kanonično posest. Za generalnega vikarja je ob tej priliki imenoval stolnega prošta dr. Jožefa Smeja. V zahvalnem nagovoru je omenil, da je najmlajši škof v Jugoslaviji in morda tudi v neposredni sosesčini, zato še posebej prosi navzoče, naj mu v njegovi službi pomagajo. Obenem se je zahvalil kapitularnemu vikarju škofu dr. Vekoslavu Grmiču za vodstvo škofije do imenovanja.

Posvetitev novega škofa bo na četrto adventno nedeljo, 21. decembra, ob treh popoldne v mariborski stolnici. Ta dan se bomo tudi avstralski Slovenci pridružili vernikom mariborske škofije in prosili Boga, naj bogato blagoslovi novega slovenskega nadpastirja.

F. GRIVŠKI:

V O Z N I K I POVEST

(16)

Tisti dan po nevihti se je ozračje ohladilo. Ker je bil pesek moker in pot blatna, peskarji niso prišli na delo; samo kamnarji so tolkli po izpranem kamenju. Prav ob strani je sam zase sedel Fortunat. Na ožgani, vdrti obraz mu je legla topa žalost. Tolkel je s kladivom, kakor bi pobijal gade. V presledkih je obstal, se pretegnil in bolešno zajecal; rana na hrbtu ga je bolela. Ostal bi doma, pa mu ni dalo miru. Vso dolgo noč ni zaspal. Do potankosti je spredel načrt za ta dan. Zjutraj, ko je odzvonilo sveto jutro, se je izvlekel iz postelje, ogrnil kamižolo in zavlil v gmajno. Steza do korita mu je bila znana. Dež je namočil tla, da je voda drla iz zemlje. Ustavil se je ob koritu in z rokama zajel vodo. Sedel je na rob in poslušal, kako je šumela voda. Parkrat si je zmočil vroče čelo, da bi pomiril strašne misli v glavi. Po poti je prišel Gregor. Čistil je z motiko kanale, ki jih je neurje razrilo.

Začelo se je daniti. Hladen veter je zavel z gorà, ki so očiščene blestele v zarji. Nevihta je potlačila žito, ki je poglelo na njivah. Gregorja je ta prizor potrl. Zdelo se mu je, da gre vse po zlu. Shujšal je zadnje čase in blodil po gmajnah. Tudi v njem se je kuhalo maščevanje nad polirjem in zaželel si je, da bi ga srečal na samem.

Opazil je Fortunata ob koritu. Krenil je k njemu in ga poklical: «Fortunat!»

Starec se je premaknil. «Kdo kliče? Ne vidim nič!» Gregor je prisedel. Sprva sta molčala. Bolest jima je razvezala jezike. Drug drugemu sta razkrivala nesrečo in nevede hujskala zoper polirja. «Fortunat!» je ščuval Gregor. «Končajva zlodeja, preden naju on pokonča! Veš kaj, jame so temne, stebri majavi, kamenje komaj čaka, da ga sprožiš vraga na glavo. Usulo se bo in ga pokončalo. Ti si napol slep, nihče ti ne bo mogel do živega!»

Fortunat se je zamislil.

Pred bajto je prišla Erna in zaklicala: «Oče, jest, mleko bo mrzlo!»

Poslovila sta se nagloma in brez besed.

Hči je očetu povedala, da peskarjev ne bo na delo.

CELOVŠKE MOHORJEVKE

... pričakujemo v kratkem. Tudi letos bodo štiri knjige z obilico lepega domačega branja:

KOLEDAR za leto 1981 — poleg koledarskega dela tudi kaj pester vsebine.

PREKLETA KRI in pa **JERČEVI GALJOTI** sta knjigi izpod peresa pokojnega Karla Mauserja, izdani v okviru njegovih zbranih spisov.

MED BREGOVI je knjiga, ki jo je napisal Vlado Firm.

Celotna zbirka štirih knjig ima letos ceno \$14.—, kar nas ob dvigu vseh cen ne preseneča. Knjige so vredne denarja in branja!

GORIŠKE MOHORJEVKE

... prav tako pričakujemo, kmalu za celovškimi. Tudi te so štiri in sicer:

KOLEDAR za leto 1981 s stranmi zanimive vsebine.

REDNIK (prvi del) in **SIN** (drugi del), spisal Jan Dobraczynski, iz poljščine prevedel prof. France Vodnik.

ZEMLJAKI, spisal Stanko Janežič.

Kot vidite, letos po šestih rednih snopičih Primorskega Slovenskega Biografskega Leksikona ne bo. Za vzrok navajajo tehnične ovire. Pač pa Goriška Mohorjeva družba računa na izid 7. snopiča PSBL med svojo prihodnjo knjižno zbirko, za leto 1982.

Cena letošnjih Goriških mohorjev je \$15 in so prav tako vredne denarja ter branja. Primorski trg je manjši, manjša je tudi naklada — zato pa cena nujno nekoliko višja.

Sezite po knjigah, čim dospejo! S tem bomo pomagali obema našima zamejskima družbama, ki se borita za svoj obstoj. Naj jih Bog ohrani še dolgo vrsto let — rojakom po Koroškem in Primorskem, pa tudi nam v izseljenstvu, ki smo lačni zdrave domače besede!

ŠESTINTRIDESETA NOČ

Ta noč je moja šestintrideseta —
božična noč na tuji zemlji.
Nekoliko drugačna zvezd je česta,
a tudi ta se v nebesu zgubi.

In noč je polna dihanja živali,
a zor izbršče tudi njihov krik —
pa vonj po težkih, rožnatih nasadih,
pa vej prastarih masčevalni lik.

Le noč božična v srcu potrka
na zmeraj isti, prazničen način,
in v njej je Jezusček, Marijin Sin,
moj ljubi Bog in moja večna slava.

V ročice stiska ure bolečin,
V Njegovem srcu je moja sprava.
O, vsekdar noč domačih melodij,
besed domačih — sama božja Mama!

VLADIMIR KOS, Tokio,
v zahvalo za redno
posiljanje MISLI.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$20.— A. G.; \$15.— Emil Sosič;
\$10.— N. N., Alojzija Košir, N. N.
Canberra; \$5.— Viktor Gnezda, Jože
Mohorko, Željko Rob, Jože Čelhar,
Ivanka Tomšič, Dragica Golt; \$3.50
Lucija Srnc; \$3.— Ivan Kolačko,
Ana Paulin, Ivan Truden, Julij Bajt;
\$2.— Feliks Drobež, Franc Nussdorfer,
Ivan Žic, Anton Mlinarič, Lina
Grassmayr, Ivanka Žabkar; \$1.—
Ivan Zele, Marica Podobnik, Matija
Štukelj.

NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM,
TOGO, AFRIKA:

\$152.— N. N.; \$102.41 Nabirka mi-
sijonske nedelje pri Sv. Rafaelu v

Nič ni dejal, kar odpravil se je v upanju, da se bosta s
polirjem srečala na samem. V hlačni žep je vtaknil dolg,
oster lovč, s kljuge je snel železno okovano palico. Nestrp-
no je pričakoval poldneva.

V vasi je zazvonilo poldne; nekam dolgo je zvonilo in
poznalo se je, da so pod zvonikom otroci. Odložil je kla-
divo, obrisal si je pot z rokavom, tipal po nožu in se plazil
pred jamo.

Po stezi si je med brinjem utiral pot Nejček. V culi
je nesel lonec skuhe s turščičnim kruhom in veliko leseno
žlico. Polil je prt, ker ga je bodlo brinje. Pred jamo je
zaklical: «Očka!»

«Hoj!» se je oglasil Fortunat.

Fantič se je krenil proti votlini. Odvezal je culo, previdno
podal očetu lonec, nato še žlico in sedel na pesek. Starec
se je površno prekrizal in zajel z žlico.

«Ali vas še kaj boli, očka?» je vprašal mali.

«Ne bo hudega, Nejček! Boli, pa neha!» je dejal mo-
žato. V srcu pa mu je bilo prijetno in nežno, da bi pobožal
otroka, ki edini še čuti z njim. Zelo rad je imel Fortunat
Nejčka. Igrače bi mu delal, če bi videl. Na kolenih ga je
pestoval in masleno štruco mu je parkrat kupil. Tako rad
bi ga peljal na sejem, pa ni mogel. Še tako ga je moral
večkrat mali voditi, zlasti če je bilo mračno. Kar za roko
ga je prijel in nagovarjal: «Pazite, očka, kamen! Zdaj bo
pa luknja, tam je blato!»

«Saj vidim!» se je navidez branil Fortunat. Pa v re-
snici ni videl in dobro mu je bilo, da je hodil Nejček z
njim. Samo potihoma naj mu kaže, je prigovarjal, da ne
bodo ljudje mislili, da je res slep.

Nekaj pa je bodlo Fortunata v dno duše: «Da bi ga
videl, Nejčka, na lastne oči naj bi ga videl v obraz, oči —
da bi presodil, ali je res sin tistega, ki je kriv strahotnih
nesreč.» In tega Fortunat ni mogel, ker so njegove oči
skoraj ugasnile.

Pojuzinal je. Vsakokrat pa je imel navado pustiti ne-
kaj v loncu za Nejčka. Danes mu je pustil veliko, ker mu
jed ni dišala.

«Le zajemi, Nejček!»

«Potem bo pa za vas premalo.»

«Dosti je za oba.»

Fantič je hlastno jedel in migal z glavo, kakor je videl
pri konjih.

«Mama je rekla, da pridite domov. Danes ne bo po-
lirja!» Nejček je segel v žep, Fortunat pa je nagloma za-
sekal besedo:

«Kdo pravi, da ga ne bo?»

«Mama je rekla in jaz sem ga srečal, ko je šel z mo-
torjem v mesto. Poglejte, očka!» Deček je stegnil roko; na
majhni dlani se je zasvetila desetica.

«Kaj imaš?»

«Denar.»

«Kdo ti ga je dal?»

«Polir.»

Staremu se je raztegnil obraz. Grobo je vprašal:

«Kdaj?»

«Saj sem rekel: danes, zdaj, tamle doli pod hišami. Preden je pogljal kolo, me je poklical. Nejček, je dejal, sem pojdi in vzemi pa kolač si kupi! Nato je odrdral: Pof, pof, pof!»

«Proč vrzi!»

«Zakaj?»

«V stran ga zaženi, sem dejal!»

Fantiču je šlo na jok. Umaknil je roko in krepko stiskal denar. Fortunatu je vrela kri. Zamahnil je z roko, da bi zagrabil Nejčka. Mali se je preplašeno umaknil. Nikdar ni videl očeta tako divjega.

P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

V našem verskem središču se bomo na božične praznike pripravljali z devetdnevno. Vsak večer bomo skupno pri večerni maši zmolili litanije Matere božje. Vsak večer bo tudi prilika za sveto spoved. Dne 22. decembra pa bo priložnost tudi za spoved pri tujem duhovniku. Fr. Food bo spovedoval v naši cerkvi od šeste ure dalje.

Razpored bogoslužja za božične praznike:

Dne 24. decembra zvečer bo ob sedmi uri božična vigilijska. Opolnoči pa bomo imeli polnočnico in sicer na cerkvenem dvorišču. V slučaju, da bo mrzlo ali mokro vreme, bo polnočnica seveda v cerkvi.

Na božič bo prva maša zjutraj ob osmih, glavna peta maša bo ob 9.30 in še tretja (tiha) maša popoldne ob petih.

Na praznik sv. Štefana bosta dve sveti maši: prva popoldne ob 9.30, druga pa popoldne ob petih.

V soboto 27. decembra je sv. Janez Evangelist. Zvečer ob sedmih bo praznična sveta maša.

V nedeljo 28. decembra je praznik nedolžnih otrok, obenem pa praznik sv. Družine in izseljenska nedelja. Razpored bogoslužja kot običajno.

Na staro leto, 31. decembra, bo zahvalna maša zvečer ob sedmih. K tej maši so verniki še posebej vabljeni. Vsi skupaj se bomo zahvalili Bogu za vse dobrote, ki smo jih prejeli v preteklem letu, obenem pa ga bomo prosili za blagoslov v letu 1981.

Sydneyu; \$100.— J. Š. (za lačne v Togu), N. N.; \$20.— N. N. (za lačne); \$10.— N. N. Canberra, Antonija Šabec.

ZA POMOČ CERKVI
V NOVI GORICI:

\$10.— N. N. Canberra.

MATERI TEREZIJI
V INDIJO:

\$10.— N. N. Canberra.

(Dalje prih.)

Dobrotnikom Bog povrni!

Zunanja slovesnost praznovanja SVETE DRUŽINE, ki je patrona našega misijona, bo na nedeljo 4. januarja. Za to priliko bo prišel med nas adelaidski nadškof in imel glavno mašo. Vsi iskreno vabljeni! Seveda tudi na sejem in B.B.Q., ki ga bomo po maši priredili na cerkvenem dvorišču.

Dne 30. novembra smo imeli v našem verskem središču miklavževanje in B.B.Q. Sveti Miklavž je obiskal naš mladinski pevski zbor, pevčke pa pohvalil, obdaroval in seveda tudi pokregal. Kar je bilo pač potrebno. Na praznik sv. Cecilije pa je imel odrasli pevski zbor agape. Srečanje je bilo skromno a prisrčno.

Zadnje dneve v novembru je postala naša cerkev prijetnejša. Po zamisli gospe Maure Vodopivec in seveda po njeni veliki dobroti smo obnovili tla, klopi lepo razdelili in po sredi cerkve položili tepih. Versko središče je hvaležno rojakom, ki so žrtvovali toliko dragocenega časa za preureditev. Zato pa so lahko ponosni na lepo cerkvico in Bog jim bo vse stotero poplačal.

Ta prenova v svetišču naj bo tudi povod za notranjo obnovo — našo osebno pripravo na Kristusov prihod v naša srca.

Dne 8. novembra sta se v cerkvi sv. Lovrenca v North Adelaidi poročila **Robert Gojak** in **Theresa Dean**. Ženin je iz znane slovenske družine in rojen v Adelaidi, njegova izbranka pa je avstralskega rodu in tudi iz Adelaide. Poroča z mašo je bila dvojezična ter z dvema duhovnikoma: Fr. Food in jaz. — Naše čestitke!

Žal nas je obiskala tudi smrt: Dne 9. novembra je Gospodar življenja in smrti poklical k sebi **Mrs. Rozalijo Kralj**. Pokojnica je bila rojena 5. septembra 1902 v Dornberku na Primorskem. Kot mnogo naših rojakov pod fašizmom se je tudi ona izselila v Egipt, kjer je mnogo let služila na kraljevem dvoru. V Avstralijo se je priselila leta 1951. Za vse, kar je storila dobrega, naj ji bo Bog bogat plačnik! Sožalje sinu Slašku in njegovi družini!

P. JANEZ

ZLATI JUBILEJ je praznovala clevelandska Glasbena Matica. Sicer so med ameriškimi Slovenci že mnogi višji jubileji raznih ustanov, a tudi petdeset let nepretrganega obstoja je lepa doba. Še zlasti med izseljenci. Bera teh petdesetih let je bila kaj bogata: 50 koncertov, 28 oper, 7 operet in 7 opernih koncertov, pa še razna ponavljanja in gostovanja ter nastopi po drugih mestih in ob raznih drugih prilikah. Težko bi imel kak drugi slovenski pevski zbor v zdomstvu bogatejšo zgodovino svojega glasbenega udejstvovanja.

Jubilej so proslavili z večerjo in plesom, pa seveda z letošnjim jesenskim koncertom, ki so mu dali naslov: "Najboljših 50!".

Tudi avstralski Slovenci čestitamo clevelandskim rojakom ter njihovi Glasbeni Matici želimo še mnogo mnogo let kulturnega udejstvovanja.

NAMESTO DOBIČKA — izguba je vse, kar je lahko nagospodarilo mariborsko podjetje "Gorenje" v Nemčiji. Pred nekaj leti je tretje največje nemško podjetje "Körting" za televizorje in hi-fi začelo poslovati z izgubo, zato so ga dali na prodajo. Kupilo in prevzelo ga je "Gorenje" v domišljiji, da bo v Nemčiji uspelo, četudi Nemci sami niso. Namesto dobička je napravilo še več izgube. Zdaj je bila za nadaljevanje obrta izvršena sanacija "Gorenje-Körting" z novo naložbo — desetih milijonov dolarjev . . .

JIMMY CARTER je s solzami v očeh sprejel svoj poraz in priznal, da je zmagal Reagan. Je pa bil do zadnjega ameriški volilni izid neznanka. Carter je

svoje upanje očitno stavil na svobodo ameriških talcev v Iranu, a zadeva se je zavlačevala in še danes ni rešena. Iranska vlada je stavila iste pogoje kot že septembra Homeini. Takrat jih je Carter zavrgel, sedaj pa je izjavil, da so "pozitiven temelj za svobodo talcev". Ne le zavlačevanje, tudi ta in slična protislovja iz ust predsednika niso govorila zanj.

BO PO VOLITVAH v ZDA kaj spremembe? To vprašanje si danes stavlja ves svobodni svet. Počakajmo, bomo kmalu videli, kako bo novi predsednik Reagan držal svoje predvolilne obljube. Država se gotovo nahaja na najnižjem političnem nivoju zadnjih desetletij. Največkrat vlada sama ni vedela, kaj storiti, spet drugič pa je podzemala nasprotujoče si ukrepe. Zadnje čase je bila vrsta ukrepov tudi več ali manj le propagandne vsebine, ne pa sad resnega državniskega premisleka. Demokracija ima svoje velike prednosti, o tem ni dvoma. Kadar pa jo vklenejo v službo lastnih ali strankarskih interesov, tedaj jo more rešiti le močna in zdrava družba. Resnici na ljubo moramo priznati, da si v tem trenutku res nismo na jasnem, če je ameriška družba še močna in zdrava . . .

NA KITAJSKEM že precej tednov tajno sodijo "tolpo štirih". Tako pravijo bivšim voditeljem kitajske komunistične stranke, ki so izgubili boj za oblast pred štirimi leti v tednih po smrti Mao-a. Voditeljica te "tolpe" je sedaj že 66 let stara Maoova vdova Džiang Čing. Pravijo, da je sodni proces tajen, ker obravnavajo mnogo zaupnih podatkov, objavili pa bodo seveda končno obsodbo.

Tako je spet potrjen rek, da revolucija žre lastne otroke. Ene preje, druge pozneje, če pa se jim le posreči prej umreti, zna tudi mrtve umazati, kot smo videli pri Stalinu. Slej ali prej se kolo čudno in nepričakovano obrne in vsega mita je konec . . .

V AMERIKI sta hotela mlada zakonca Green svojega 14-mesečnega sinčka zamenjati — za tri leta star avtomobil, katerega prodajna cena je bila 8.800 dolarjev. Zgodilo se je v Flemingtonu v državi New Jersey. Ker sta naletela ravno na človeka, ki je nedavno izgubil v požaru svojega sina, bi se jima čudna zamenjava skoraj posrečila. A prodajalec Patinelli je le

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

ZELI VSEM ROJAKOM ŠIRNE AVSTRALIJE VESEL IN BLAGOSLOVLJEN
BOŽIČ TER SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1981!

Ob Vašem obisku Melbourne se oglasite tudi pri nas!

Naslov: 82 Ingrams Road, Research, Victoria (Telefon: 437 1226)

Dom na našem slovenskem gričku je odprt vsako nedeljo za kosilo in večerjo.

Vsi ste zelo dobrodošli v veselo domačo družbo!

trezno mislil in spoznal, da bi bilo proti zakonu in še: " . . . le kaj bi fant rekel kasneje, ko bi zvedel, da so ga lastni starši zamenjali za — avtomobil . . . ?!"

Dečko je zdaj v sirotišnici, starši pa čakajo na sodno obravnavo. Globa bo visoka denarna kazen, pa še tri do pet let ječe jima ne uide.

ŠTEVILO jugoslovanskih diplomatskih in konzularnih predstavništev ter osebja v tujini bo zmanjšano, ker bo po zadnjem državnem proračunu za to na razpolago manj denarja.

Znano je, da so jugoslovanski diplomati razmeroma slabo plačani. Vzemimo primer asfalterja jugoslovanskega podjetja, ki dela v Alžiriji: več lahko zasluži kot ambasador. Seveda pa imajo diplomati mnogo drugih ugodnosti, ki jih delavec nima. In končno: diplomatskih zaposlitev ni meriti samo po plači . . .

V **BRUSLJU** je nedavno umrla 88-letna vdova Madame Corinan, znana romarica našega stoletja. V prvi svetovni vojni je izgubila moža in desetletnega sina. Takrat je sklenila, da bo skrbela za siromašne cerkve. S svojo akcijo je v teku let nabrala denarnih darov in zlata za 300 kelihov in ciborijev.

Romala je veliko in vedno peš, najnujnejšo prtljago pa je vozila s seboj v otroškem vozičku. Šestnajstkrat je tako poromala v Rim, kjer so jo sprejeli v avdienco papeži Pij XI., Pij XII., Janez XXIII. in Pavel VI. Peš je poromala tudi v Fatimo in več drugih evropskih Marijinih svetišč, le za Sveto deželo se je morala poleg svojih nog poslužiti tudi ladje.

SLOVENIJA V SVETU se leto za letom spominja datuma **29. oktobra 1918**, ko si je slovenski narod priboril

TATJANA IN MIŠA LAJOVIC

želita vsem rojakom vesel božič

ter srečno in uspešno novo leto!

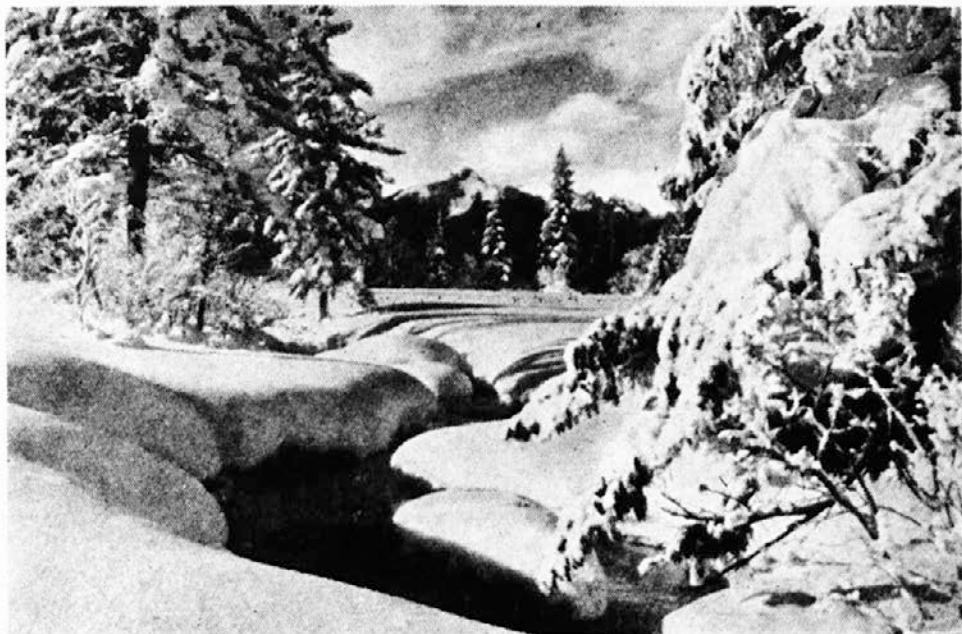

svojo neodvisnost. Žal ne za dolgo dobo, toda dobili smo mesto na zemljevidih in nihče nam ne more odvzeti imena narod. Letos je bila že 62. obletnica velikega dogodka.

Tuda avstralsko praznovanje ob obletnici proglasitve neodvisnosti je že dolgoletna tradicija, ki jo je ohranjala sydneyška skupina rojakov. Letos je organizacijo prevzelo tamkajšnje Slovensko Narodno Društvo, ki skuša izpolniti vrzel, nastalo v zadnjih letih ob dogodkih med slovensko skupnostjo v Sydneyu.

Rojaki so se zbrali dne 25. oktobra v Spanish Inn Motor Lodge, Strathfield, k slavnosti večerji in proslavi. Senator Miša Lajovic je zastopal tudi Premierja Rt. Hon. M. Fraserja ter v svojem govoru posebej izrazil njegove pozdrave in čestitke k praznovanju, Michael Maher, M.P., pa je zastopal premierja za N.S.W. Nevila Wrana.

Prav ta praznovanja Slovenije v svetu so najlepši dokaz, da v nas duh Majniške deklaracije še živi. Ne bo ga tako hitro konec kljub temu, da matična domovina danes poudarja in proslavlja razne druge datume, na tega pa načrtno pozablja.

**Malo
skomin
na beli
božič . . .**

KOTIČEK

POŠTA

naših mladih

V BOŽIČNI NOČI

Zvonovi pojo: bim-bim-bom, bim-bim-bam!

Pobožno hitijo ljudje v božji hram.

**Spi v jaslicah Dete presveto,
v pleničice revne odeto.**

Odmeva povsod: bim-bim-bom, bim-bim-bam!

To blaženo noč naj nihče ne bo sam:

**brat bratu srce naj odkrije,
da vanj milost božja posije!**

Ljubka Šorli

Dragi striček!

Tudi jaz se hočem oglasiti v Kotičku. Povedati moram, da sem bila v nedeljo 23. novembra pri prvem svetem obhajilu. Seveda v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew. Tja sem hodila vsako soboto k verouku. To je bila najlepša nedelja zame.

Vse punčke smo bile belo oblečene in cerkev je bila lepo okrašena z belim cvetjem. Prvoobhajanci smo tudi peli, jaz pa sem bila izbrana, da sem brala med mašo berilo po slovensko. Ker sem še premajhna, sem morala na prižnici stopiti na pručko. Pohvalili so me, da se mi ni nič zataknilo.

Posebno sem bila vesela, da sem ta dan prvič prejela Jezusa v svoje srce. Obljubila sem mu, da bom vedno pridna. Sedaj bom tudi jaz lahko šla vsako nedeljo k svetemu obhajilu, kakor gredo drugi.

Sprejmi lepe pozdrave Ti in vsi koticarji! — Tanja Burgar, 9 let, Lower Templestowe, Vic.

DRAGI OTROCI! Božič me je zopet spomnil, da radi rišete. Zato sem vam pripravil **božični natečaj**. A zdaj ne boste samo barvali, ampak v okvir narisali tudi, kar se vam zdi, da bi še spadalo okrog jaslic: štalico, pokrajino z Betlehemom, pastirčke in ovčke... Vsekakor to prepuščam vam — prostora je dovolj. — **Sliko pošljite do 10. januarja** meni — najlepša bo dobila lepo nagrado! — Striček.

NAGRADNA SLIKANICA

IZ UREDNIŠTVA. — Tiskarski škrt je znana pojava povsod tam, kjer ga je najmanj treba, samo da uredniku kako prijetno zagode. Včasih spravlja v smeh, ko brez posebne škode iz "nebeške" Kraljice napravi "beneško" in iz "prihajati" — "prihajati" . . . — včasih pa spravlja tudi v jezo, kajti kar preveč očitno bi rad podnetil slabo voljo in nesporazume.

Dr. J. Kocetu se v imenu tiskarskega škarta opravičam, da je bila v njegovem oglašju v zadnjih MISLIH objavljena stara telefonska številka. Gospe Pavlini Pahor pa tudi, ker je tiskarski škrt v poročilu o Walkathonu pri njej pritisnil številko deset namesto trideset. Gospa je od "snežniških" prijateljev preko ga. Stibil dobila in v redu oddala trideset dolarjev in ne le deset.

Nesrečni škrt! Upam, da mu bo ta popravek končno zavil vrat. Vsaj za ti dve neljubi pomoti. — **Urednik.**

MERRYLANDS, N.S.W. — Jožetu Komidarju čestitam za korajžo, da je v septembrski številki tako odkrito pisal o suvereni slovenski državi. Tudi jaz si jo želim. Res je strah o tem govoriti zelo nepotreben.

Naj dodam Komidarjevemu dopisu še tole: Ko se je vrnila moja sestra iz kratkega potovanja po Češki, je povedala, da tam ni videla veselih obrazov. Ni smeja, ne veselega razpoloženja, trgovine so napol prazne, nekako tako kakor v Sloveniji po vojni. Narod nima nobenega upanja na lepšo bodočnost, dokler ga tepta sovjetski škorenj. Isto povedo nekateri turisti po vrnitvi iz Rusije. Tudi tam niso veseli: vse je poklapano, razen seveda komunistične vladajoče elite, ki si na račun naroda in z nasiljem privoščijo razkošno življenje, ko mora medtem Moskovčan plačati en rubelj za jabolko — če ga sploh dobi. Pred trgovinami so še vedno dolge vrste in že dopoldne vsega zmanjka. Ne samo Judi, celo ruski Ivan že javno godrnja in si misli, če bi ne bilo življenje v emigraciji zanj boljše. Mnogi si želijo iz sovjetske ječe, a sprašujejo se, česa dobrega naj si kdorkoli obeta v globoki žalosti. Neki izobraženec je rekel tujemu novinarju tole: "Sarkastični posmeh na šepet o 'novi revoluciji' je že tukaj. Toda to je le tiha želja, saj milijoni ljudi tako mislijo, pa vendar nič ne naredijo. Človeški

material, ki bi bil za tako podjetje potreben, je že davno mrtev, izgnan in po ječah, ali pa v plašnosti potihnen. Spet drugi izmed nas, ki bi bili za to, smo pa že tako korumpirani in demoralizirani po sovjetskem sistemu . . . Rusija trpi danes na grozni bolezni in kako jo ozdraviti? Današnji gospodarji ubijajo vse kar je dobrega, toda ni človeka, ki bi jih mogel zamenjati. Problem ni dobiti človeka, problem je v tem, da bi potrebovali čudež, ki naj bi najprej prenovil rusko dušo. To so ubili . . ." Tako ruski izobraženec, ki je po potrebi še komunist.

Ne mislim, da je vse tako črno in brezupno. V ljudi mora najprej spoznanje, kar se že dogaja. Za tem pride razočaranje in odpor v duhu. Dokaz za to so ruski in drugi disidenti za rešetkami ječ in na prisilnih delih po taboriščih. Za tem pa je vrsta na akciji. Zadnji primer je Poljska, ki je dala komunistom mravljince v hrbtnico. Poljski delavci so že izvedli "mini revolucijo" s svojimi stavkami, kar je lahko tudi nalezljivo za druge narode pod rdečim škornjem. Tega se komunisti dobro zavedajo in čas bo kmalu pokazal, kaj bodo ukrenili. Bodo spet uporabili silo? Kljub čuječnosti in morda celo prisilnemu popuščanju si komunistični režim bodočnosti le ne bo zagotovil.

Tudi naši slovenski komunisti in njih sopotniki niso prav nič ravnodušni glede izjav posameznikov, ki imajo

Dr. J. KOCE, 72 Essex Rd., Surrey Hills, Vic. 3127. — Tel. 836 3862

(Najstarejši tudi po letih objavljjanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

■ Kaj pa NAROČNINA?

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo različno vsakovrstno postrežbo in številne slovenske pijače.

Tudi Vam bo vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

malo več korajže kot večina. Ni jim vseeno, četudi vržejo na vse to za javnost zaničljiv posmeh. V dokaz temu je dejstvo, da hočejo oblatiti vsakega, ki si upa nasprotovati komunistični miselnosti. Ker so pohlevni hlapci svojih gospodarjev, jih je vsega strah. Zaznamovani so kakor Kain in že senca svobodnega rojaka, ki pade nanje, jih plaši . . .

S slovenskimi pozdravi! — **Jože Košorok.**

KARAWARA, W.A. — Moram vam javiti, da že dva meseca nisem dobila dragih MISLI. Menda jih niste ustavili, saj sem naročnica že dolgo vrsto let in tudi redno vsako leto pošiljam naročnino. (Nič takega, le dvojna številka in nje zakašnjenje v tiskarni! Pa medtem je že najbrž le priromala tudi do Vas. — Op. ur.) List mi je zelo pri srcu in ga vsaki mesec težko čakam, saj me razveseli v domačem jeziku kljub tujini.

Javiti Vam moram, da je v Armadale 18. julija letos umrl rojak **Anton Anžič**. Petdesetega leta smo prišli skupaj v Avstralijo. Zapušča ženo Alojzijo, enega sina in tri hčere, ki so vse nekje v Melbournu poročene. — V Matici mrtvih pa še tudi nimate našega zeta: **Jože Furlan** je umrl 30. junija 1979 v starosti 51 let. Bil je deset let bolan.

Počasi bomo vsi šli, saj je toliko naših znancev že odšlo v večnost. Tudi moj mož je hudo bolan. Je že več kot eno leto, ko sta mu odpovedali obe nogi in ne more več hoditi, eno roko pa so mu morali odrezati. Zdaj je v bolnišnici, ker mu doma nisem mogla več postreči in je bilo tudi prekladanje pretežko zame. Spomnite se ga kaj v molitvi!

Vam in vsem bralcem želim blagoslovljene božične praznike ter vse lepo pozdravljam! — **Ana Paulin.**

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

IMATE NAMEN POTOVATI?

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki se odpravljajo na pot) bo uredil za Vas vse potrebno!

Čez dan:

72 Smith Street,
Collingwood, Vic. 3066
Tel. 419 2163 in 419 1584

Po urah:

1044 Doncaster Rd.,
E. Doncaster, Vic. 9109
Telefon: 842 1755

GEELONG, Vic. — V soboto in nedeljo, 22. in 23. novembra letos, smo praznovali v Geelongu srebrni jubilej — 25-letnico obstoja našega kluba. Bilo je veliko čestitk in pohval od vseh strani, proslavljanje z jedačo in pijačo, tudi nekaj kulturnih točk (otroci tukajšnje slovenske šole, naš pevski zbor in pa pevski zbor melbournskega kluba Jadran). Zdi pa se mi, da so se povabljeni avstralski gostje nekam čudno hitro razšli. Kaj se ni nihče dosti brigal zanje? Ali pa so morda tisti, ki so bili v Cankarjevi dvorani pred petimi leti ob otvoritvi, videli kaj čudno razliko od tistikrat in danes. Takrat je goste pozdravil društveni prapor, ponosno je plapolala slovenska narodna zastava skupno z avstralsko. Iz zanesljivih virov sem zvedel, da je sedanji odbor z vsem tem pospravil, kar mi res ne gre v glavo, pa še marsikomu ne. Očitno je: ker se boje obesiti narodno slovensko zastavo, obenem boje dvigniti prah med nami s slovensko republiko (z rdečo zvezdo), pa naj nič ne visi, torej tudi avstralska zastava ne . . . Neznajna rešitev, ki nas je samo osiromašila, četudi jo ima kdo morda za največji uspeh leta . . . — **Sosedov Francelj.**

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi rojak s priimkom ROJC (žal nam ni znano njegovo krstno ime). Je eden desetih otrok MARTE ROJC, ki živi v Izoli. Mati žalostna

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

razmišlja, kjer v Avstraliji se je izgubil sin, ker se več ne oglasi. Žal nam ni znan niti njegov zadnji naslov, po vsej verjetnosti pa je živel in morda še živi v West Avstraliji (Perth?).

Morebitno vst o pogrešanem javite, prosim, uredništvu!

Bi kdo poznal ANTONA BREZNIKARJA, ki naj bi tudi bil nekje v Avstraliji? Išče ga njegova mati Ana Šlander, ki živi na Bledu. Sin se ji že dolgo vrsto let ni oglašil, zato je v skrbih, če sploh še živi. Sporočite uredništvu!

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

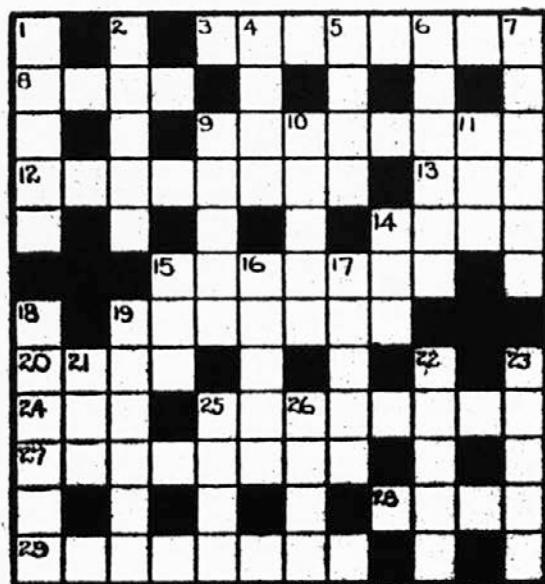
Uradujemo:

čez teden od 9 do 5.30

in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Vodoravno: 3. suha, nerodovita ravnina; 8. telesna notranja poškodba; 9. ptica selivka; 12. hčerka neprave matere; 13. vojaška stopnja; 14. dišeča zdravilna rastlina; 15. za hrano živini važen del posestva; 19. kraj, mesto; 20. zagozda; 24. vodna žival; 25. večšina, spretost; 27. ven prinesiti, odkrivati neznano; 28. vrata podeželskega plota (zaradi živine); 29. izprazniti potniško ladjo.

Navpično: 1. oderuška, grabežljiva; 2. razvlečen skupček snovi; 4. poklic, ki je v zvezi z našo točnostjo; 5. brez nje bi ne bilo vinske kapljice; 6. mrliški zvonček; 7. tropski sadež; 9. znano okrajšano moško ime; 10. član taborniške mladinske organizacije; 11. morski sesavec; 14. vsakdo si ga želi; 15. močna bodica v rastlinju; 16. naduha; 17. del prstov; 18. držati tajno; 19. izlet z obedom v naravi; 21. otrebljen svet; 22. najbližji stanovavec; 23. groza, preplah; 25. drugo ime za ušno gnido; 26. tujka za letni posek gozda, tudi za državni proračun.

Rešitev pošljite do 10. januarja na uredništvo!

Temu se smejejo doma . . .

- Edino govornik ima pravico govoriti tudi takrat, ko ga nihče ne vpraša.
- Polžu je lahko imeti lastno hišico, ko se pa zna plaziti.
- Pri nas je še vedno veliko nezaposlenih. Posebno tistih, ki so zaposleni v pisarnah.
- Človek se je gotovo razvil iz ovce. Opice ne bi mogli toliko striči in molziti.
- Predlagam, da zaradi ogorčenih protestov samoupravljavcev iz neposredne proizvodnje zoper širjenje administracije organiziramo administracijo, ki bo nadzorovala administracijo.

REŠITEV "SPOMENIKA" PREJŠNJE ŠTEVILKE:

1. R(im); 2. Pax; 3. J(anez); 4. zanka; 5. omika; 6. demon; 7. poper; 8. ploha; 9. jokam; 10. obzorje; 11. življenje. — V srednji vrsti kvadratov od zgoraj navzdol je izražena novembrska želja nas vseh: **RAJNIM POKOJ!**

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Francka Anžin in Marija Špilar, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Ivanka Žabkar in Marija Oražem.

Izžreban je bil **Ivan Podlesnik**.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

VESEL BOŽIČ!

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovincem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih
Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

Garancija. — „Ura, katero sem pri vas
kupil, ni za nič. Po štirih mesecih se je
ustavila, vi pa ste dejali, da bo šla vse
moje življenje.“ — „Res sem tako rekel,
dragi gospod. Tedaj ste pa tudi strašno
slabo izgledali.“ —

SYDNEYSKI ROJAKI!

Iščete primerne prostore
z domačo postrežbo za
POROČNO GOSTIJO
ali slično priliko?

V R.S.L. KLUBU,
Liverpool Road,
(blizu Milton St.N.)
ASHFIELD

LUDVIK IN FRANKA ŠEKLI

rada postrežeta skupini do 200 gostov.
Pokličite Ludvika na domu
od 7 do 8:30 zjutraj ali od 2:30 do 5 pop.!

Telefon: 799 3535

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejammo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY). Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kontrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste
z MAKSOM HARTMANOM po domače
pomenili za čas prevoza, delo pa bo
opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)
Ob večernih urah kličite Maksovo
številko doma: 850 4090

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .) Vam je na uslugo

**Obiščite našo pisarno,
ki ima lastni prostor za parkiranje!**

ERIC GREGORICH

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, **RESEARCH**
Telefon: 437-1868

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

**9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE**

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

**ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—**

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

Urarsko in zlatarsko podjetje:

“Alexander”

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlat-
nine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.
Engraviranje imen brezplačno.

**HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.**

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred
obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV.
izdelujemo pa tudi
ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

**291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146**
Telefon: 509 1611